

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 2. december 2021
(OR. en)

14458/21

**Interinstitutionel sag:
2021/0393(COD)**

**JAI 1315
COPEN 427
EUROJUST 98
CT 164
ENFOPOL 478
COTER 163
CODEC 1557**

FORSLAG

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	2. december 2021
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2021) 757 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 og Rådets afgørelse 2005/671/RIA for så vidt angår digital informationsudveksling i terrorsager

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2021) 757 final.

Bilag: COM(2021) 757 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 1.12.2021
COM(2021) 757 final

2021/0393 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 og Rådets afgørelse 2005/671/RIA for så vidt angår digital informationsudveksling i terrorsager

{SWD(2021) 391 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust) koordinerer efterforskning og retsforfølgning af grov grænseoverskridende kriminalitet i og uden for Europa. Som Den Europæiske Unions (EU) knudepunkt for retligt samarbejde i straffesager støtter Eurojust de nationale myndigheder, der har til opgave at efterforske og retsforfølge kriminalitet.

Bekæmpelse af terrorisme har været en del af Eurojusts mandat siden dets oprettelse i 2002 og er fortsat en af hovedprioriteterne. For at bekæmpe terrorisme effektivt er det afgørende, at de kompetente myndigheder effektivt udveksler relevante oplysninger indbyrdes og med EU-agenturer og -organer med henblik på at forebygge, opdage, efterforske eller retsforfølge terrorhandlinger.

I Rådets afgørelse 2005/671/RIA af 20. september 2005 om udveksling af oplysninger og samarbejde vedrørende terrorhandlinger¹ hedder det, at det er vigtigt for terrorbekæmpelsen at have adgang til de mest fuldstændige og ajourførte oplysninger. Den fortsatte terrortrussel af kompleks karakter kræver en omfattende udveksling af oplysninger.

På denne baggrund fastsættes det i Rådets afgørelse 2005/671/RIA, at medlemsstaterne skal indsamle alle relevante oplysninger, der vedrører og stammer fra strafferetlige efterforskninger i forbindelse med terrorhandlinger, som berører eller kan berøre to eller flere medlemsstater, og sende dem til Europol². Desuden skal medlemsstaterne indsamle alle relevante oplysninger om retsforfølgning og domme for terrorhandlinger, som berører eller kan berøre to eller flere medlemsstater, og sende dem til Eurojust. Hver medlemsstat skal også stille alle relevante oplysninger, der indsamles af dens kompetente myndigheder som led i straffesager i forbindelse med terrorhandlinger, til rådighed. Disse oplysninger skal hurtigt stilles til rådighed for de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat, hvis oplysningerne kan anvendes til forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af terrorhandlinger .

Siden 2005 er betydningen af at udveksle oplysninger mellem medlemsstaterne og med Europol og Eurojust kun blevet tydeligere. Direktiv (EU) 2017/541 om bekæmpelse af terrorisme³ ændrede Rådets afgørelse 2005/671/RIA for at sikre, at oplysninger udveksles effektivt og rettidigt mellem medlemsstaterne under hensyntagen til, at terrorhandlinger udgør en alvorlig trussel.

Et af de centrale aspekter af Eurojusts arbejde på dette område er det europæiske retlige terrorbekæmpelsesregister. Terrorbekæmpelsesregistret blev lanceret i september 2019 på grundlag af Rådets afgørelse 2005/671/RIA. Medlemsstaterne sender oplysninger til

¹ Rådets afgørelse 2005/671/RIA af 20. september 2005 om udveksling af oplysninger og samarbejde vedrørende terrorhandlinger (EUT L 253 af 29.9.2005, s. 22).

² Europol er EU's retshåndhævende agentur. Europol støtter de retshåndhævende myndigheder i hele EU i forbindelse med kriminalitetsbekæmpelse på alle de områder, der er omfattet af Europols mandat.

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6).

terrorbekæmpelsesregistret om retssager vedrørende terrorhandlinger i deres jurisdiktion. Disse oplysninger opbevares og krydstjekkes i Eurojusts informationsbehandlingssystem — Eurojusts sagsforvaltningssystem (CMS) — på samme måde som operationelle oplysninger vedrørende igangværende sager om retligt samarbejde støttet af Eurojust. Målet er at identificere potentielle forbindelser mellem retlige terrorbekæmpelsesprocedurer og eventuelle koordineringsbehov som følge heraf. På grundlag af resultaterne af undersøgelsen om digital strafferet⁴ blev en forbedring af terrorbekæmpelsesregistrets funktionsmåde udpeget som en af de vigtigste prioriteter i europæisk strafferet.

Med ikrafttrædelsen af forordning (EU) 2018/1727 om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde⁵ ("Eurojustforordningen") i december 2019 fik Eurojust en ny retlig ramme og blev omdannet til et EU-agentur. Da Eurojustforordningen blev vedtaget inden oprettelsen af terrorbekæmpelsesregistret, blev der ikke fastsat bestemmelser om registret og dets funktioner i Eurojustforordningen. Dette skaber juridisk usikkerhed, navnlig fordi forholdet mellem Rådets afgørelse 2005/671/RIA og Eurojustforordningen er uklart.

Der er yderligere problemer med de oplysninger, som nationale datamyndigheder udveksler med Eurojust. I øjeblikket modtager Eurojust ofte ikke de nødvendige oplysninger fra de nationale myndigheder til at krydstjekke oplysninger om terrorsager i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2005/671/RIA og om grov kriminalitet i overensstemmelse med artikel 21 i Eurojustforordningen. Det er der flere forklaringer på. For det første er Rådets afgørelse 2005/671/RIA ikke tilstrækkelig præcis, da det var hensigten, at den skulle have et langt bredere anvendelsesområde. Selv om den indeholder retningslinjer for, hvilke oplysninger medlemsstaterne skal sende til Eurojust, er den stadig ikke tilstrækkelig specifik. Oplysninger udveksles desuden ofte ikke på grund af manglen på sikre kommunikationskanaler og den administrative byrde, der er forbundet med manuel udtrækning af oplysningerne, da det ikke er muligt at foretage en mere struktureret og automatiseret udveksling af oplysninger uden yderligere digitalisering.

Desuden begrænser det nuværende sagsforvaltningssystem og databehandlingsmiljøet Eurojusts mere proaktive rolle i det digitaliserede retlige samarbejde. Eurojusts teknisk forældede sagsforvaltningssystem kan ikke integrere og understøtte et innovativt værktøj, der kræver sikker digital udveksling og krydstjek af oplysninger, såsom terrorbekæmpelsesregistret. Sagsforvaltningssystemets tekniske udformning er desuden beskrevet i Eurojustforordningen. I Eurojustforordningen er oprettelsen af sagsforvaltningssystemet begrænset til oprettelse af midlertidige analysedatabaser, der har til formål at støtte den administrative opfølgning på igangværende sager, og udarbejdelse af en fortegnelse⁶. Det er ikke udtrykkeligt fastsat, at der skal oprettes en yderligere database i form af et terrorbekæmpelsesregister i sagsforvaltningssystemet. Behandling af personoplysninger uden for sagsforvaltningssystemet er forbudt⁷. Der er derfor heller ikke lovhjemmel til at oprette en yderligere database i form af et terrorbekæmpelsesregister uden for sagsforvaltningssystemet.

⁴ Cross-border Digital Criminal Justice, Final Report, <https://op.europa.eu/da/publication-detail/-/publication/e38795b5-f633-11ea-991b-01aa75ed71a1/language-en>.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2002/187/RIA (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 138).

⁶ Jf. Eurojustforordningens artikel 23, stk. 1.

⁷ Jf. Eurojustforordningens artikel 23, stk. 6.

Der er også praktiske og juridiske udfordringer i forbindelse med samarbejdet med forbindelsesanklagere fra tredjelande. Eurojust har indgået samarbejdsaftaler med 12 tredjelande⁸ inden Eurojustforordningens ikrafttræden. Disse aftaler indeholder bestemmelser om dataudveksling, databeskyttelsesgarantier og praktisk samarbejde, og i henhold til aftalerne kan der udstationeres forbindelsesanklagere i Eurojust for at lette samarbejdet. Disse forbindelsesanklagere arbejder side om side med deres kolleger fra EU's medlemsstater og yder støtte til grænseoverskridende efterforskninger, der involverer deres land, i overensstemmelse med de gældende samarbejdsaftaler. Der henvises imidlertid slet ikke til disse forbindelsesanklagere eller deres adgang til sagsforvaltningssystemet i Eurojustforordningen. Det er derfor i øjeblikket uklart, hvordan oplysninger, herunder personoplysninger, kan udveksles effektivt og sikkert med forbindelsesanklagere fra tredjelande i overensstemmelse med Eurojustforordningen.

Med henblik herpå er formålet med dette forslag at give Eurojust mulighed for at spille en stærkere og mere proaktiv rolle som anført i Eurojustforordningen med hensyn til at støtte og styrke koordineringen og samarbejdet mellem de nationale myndigheder, der har til opgave at efterforske og retsforfølge grov kriminalitet, navnlig terrorhandlinger, ved at:

- give Eurojust mulighed for at identificere forbindelser mellem parallelle grænseoverskridende efterforskninger og retsforfølgninger vedrørende terrorhandlinger mere effektivt og give proaktiv feedback om disse forbindelser til medlemsstaterne
- gøre dataudvekslingen mellem medlemsstaterne, Eurojust og tredjelande mere effektiv og sikker.

For at nå disse mål har forslaget også til formål at skabe retssikkerhed med hensyn til det præcise anvendelsesområde for forpligtelsen til at udveksle oplysninger i terrorsager og forbindelsen til Rådets afgørelse 2005/671/RIA, hvilket kræver væsentlige ændringer af Eurojustforordningen og Rådets afgørelse 2005/671/RIA.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forslaget blev bebudet i Kommissionens meddelelse om digitalisering af retsvæsenet i EU⁹ som en del af et bredere initiativ, der skal muliggøre sikker elektronisk kommunikation og udveksling af oplysninger og dokumenter mellem domstole, nationale myndigheder og agenturer for retlige og indre anliggender. I overensstemmelse med meddelelsen bygger det på e-CODEX¹⁰ som guldstandard for sikker digital kommunikation i grænseoverskridende

⁸ Der er indgået samarbejdsaftaler mellem Eurojust og Albanien, Montenegro, Nordmakedonien, Serbien, Georgien, Island, Liechtenstein, Moldova, Norge, Schweiz, Ukraine og USA. Eurojust har indgået en anden samarbejdsaftale med Danmark, som ikke er medlem af Eurojust i overensstemmelse med protokol nr. 22 til Lissabontraktaten. Anden del, afsnit IV, i Handels- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side indeholder også bestemmelser om det fremtidige samarbejde mellem Det Forenede Kongeriges nationale myndigheder og Eurojust.

⁹ Kommissionens meddelelse om digitalisering af retsvæsenet i Den Europæiske Union — En værktøjskasse fuld af muligheder (COM(2020) 710 final af 2.12.2020).

¹⁰ e-CODEX er en softwarepakke, der muliggør forbindelse mellem nationale systemer, så brugere såsom retslige myndigheder, retsvæsenets aktører og medlemmer af offentligheden kan sende og modtage dokumenter, retlige former, bevismateriale og andre oplysninger på en hurtig og sikker måde. e-CODEX anvendes allerede af det digitale system for elektronisk udveksling af bevismateriale (eEDES) og visse pilotprojekter. For at sikre dets langsigtede bæredygtighed har Kommissionen vedtaget et forslag om at overdrage videreudviklingen og vedligeholdelsen af e-CODEX til Den Europæiske

retssager. Som led i pakken om digitalisering af retsvæsenet og sammen med initiativet om digitalisering af det grænseoverskridende retlige samarbejde og initiativet om samarbejdsplatformen for fælles efterforskningshold er det et af forslagene i Kommissionens arbejdsprogram for 2021 under overskriften "Nyt skub i europæisk demokrati"¹¹.

I forslaget tages der også hensyn til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) [.../...] ¹² om ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA for at bringe det i overensstemmelse med direktiv 2016/680/EU ¹³ (direktivet om databeskyttelse på retshåndhævelsesområdet). Der skal være en tæt koordinering under hele lovgivningsprocessen for at sikre konsekvens i ændringsforslagene.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Betydningen af at forbedre den digitale udveksling af oplysninger om terrorsager og modernisere Eurojusts sagsforvaltningssystem er blevet understreget i flere dokumenter på højt plan såsom strategien for EU's sikkerhedsunion ¹⁴, dagsordenen for bekæmpelse af terrorisme i EU ¹⁵ og EU-strategien til bekæmpelse af organiseret kriminalitet ¹⁶. I sidstnævnte bebudede Kommissionen, at den også vil hjælpe med at modernisere Eurojusts sagsforvaltningssystem for at gøre det lettere for Eurojust at give feedback til nationale myndigheder og finde retlige forbindelser mellem igangværende efterforskninger.

I forslaget tages der også fuldt ud hensyn til det mandat, hvormed Rådet bemyndigede Kommissionen til at forhandle yderligere samarbejdsaftaler om samarbejdet mellem Eurojust og 13 yderligere tredjelande ¹⁷.

Der tages også hensyn til Eurojusts samarbejde med andre EU-organer eller -agenturer, nemlig Den Europæiske Anklagemyndighed ¹⁸, Europol som EU-agenturet for politisamarbejde ¹⁹, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ²⁰ og Det

Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA).

¹¹ Kommissionens arbejdsprogram 2021 En Union med ny vitalitet i en skrøbelig verden (COM(2020) 690 final).

¹² Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv [.../...] om ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA for så vidt angår tilpasning til EU-reglerne om beskyttelse af personoplysninger (EUT L...).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

¹⁴ Meddelelse fra Kommissionen om strategien for EU's sikkerhedsunion (COM/2020/605 final).

¹⁵ Meddelelse fra Kommissionen om en dagsorden for bekæmpelse af terrorisme i EU: foregribe, forebygge, beskytte, reagere (COM(2020) 795 final).

¹⁶ Meddelelse fra Kommissionen om en EU-strategi til bekæmpelse af organiseret kriminalitet 2021-2025 (COM(2021) 170 final).

¹⁷ Rådets afgørelse (EU) 2021/7072 af 16. marts 2021.

¹⁸ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO") (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om

Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex)²¹, og betydningen af sikker dataudveksling og etablering af "hit/intet hit"-forbindelser mellem nogle af organer eller agenturer.

I betragtning af den meget følsomme karakter af de udvekslede oplysninger er det afgørende, at gennemførelsen af værktøjskassens tilgang til digitalisering af retsvæsenet, herunder gennem dette forslag, sker på en måde, der garanterer stærke cybersikkerhedsstandarder. Dette er i overensstemmelse med den tilgang, der er skitseret i EU's strategi for cybersikkerhed²² og Kommissionens forslag til direktiv om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen (NIS2)²³, der har til formål yderligere at forbedre offentlige og private enheders, kompetente myndigheders og Unionens samlede cybersikkerhedskapacitet og beskyttelse af kritisk infrastruktur. Selv om retsvæsenet i medlemsstaterne ikke er omfattet NIS2-forslaget, er det afgørende, at medlemsstaterne træffer nationale foranstaltninger, der sikrer et sammenlignelige cybersikkerhedsniveau.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for ændring af Eurojustforordningen er artikel 85 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). I henhold til artikel 85 i TEUF fastlægges Eurojusts struktur, funktionsmåde, indsatsområde og opgaver ved en forordning. Dette omfatter også etablering af sikre kommunikationskanaler mellem EU's medlemsstater og Eurojust samt Eurojusts samarbejde med forbindelsesanklagere fra tredjelande udstationeret i Eurojust.

For så vidt angår ændringerne af Rådets afgørelse 2005/671/RIA vedrørende udeladelsen af henvisningerne til Eurojust er disse ændringer udelukkende en følge af ændringerne vedrørende Eurojustforordningen. De kan derfor også baseres på artikel 85 i TEUF.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

I overensstemmelse med nærhedsprincippet i artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union kan der kun handles på EU-niveau, når målene ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene og derfor bedre kan nås på EU-plan på grund af den påtænkte handlings omfang eller virkninger. Der er også behov for at afstemme arten og intensiteten af en given foranstaltning med det identificerede problem.

Da terrorhandlinger ofte er af grænseoverskridende karakter, kan de ikke bekæmpes effektivt alene ved en indsats på nationalt plan. Derfor vælger medlemsstaterne at samarbejde om at tackle terrortrusler. De søger at koordinere deres retlige indsats over for og samarbejde om at tackle fælles udfordringer. Som EU's agentur for strafferetligt samarbejde er Eurojust et

ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1).

²² JOIN/2020/18 final.

²³ COM 2020/823 final.

stærkt udtryk for medlemsstaternes bestræbelser på at beskytte deres borgere ved at arbejde sammen.

Der er et specifikt behov for en EU-indsats, da de påtænkte foranstaltninger har en iboende EU-dimension. De har til formål at forbedre Eurojusts evne til at handle. Eurojust har til opgave at støtte og styrke koordineringen og samarbejdet mellem nationale retsmyndigheder i forbindelse med grov kriminalitet, herunder terrorisme, der berører to eller flere medlemsstater eller kræver retsforfølgning på fælles basis. Dette mål kan kun nås på EU-plan i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Medlemsstaterne kan ikke skabe en mere hensigtsmæssig retlig ramme for terrorbekæmpelsesregistrets funktionsmåde og ændring af afgørelse 2005/671/RIA alene. Det er derfor op til EU at fastlægge de juridisk bindende instrumenter for at opnå disse resultater i overensstemmelse med de beføjelser, EU er tillagt ved EU-traktaterne.

- **Proportionalitetsprincippet**

I henhold til proportionalitetsprincippet i artikel 5, stk. 4, i TEU er der behov for at afstemme arten og intensiteten af en given foranstaltning med det identificerede problem. Alle de problemer, der behandles i dette forslag, kræver støtte på EU-plan til medlemsstaternes indsats for at tackle disse problemer effektivt.

Forslagets artikel 1 og artikel 2 sigter mod at integrere terrorbekæmpelsesregistret bedre i Eurojusts retlige og tekniske rammer og forbedre samarbejdet med forbindelsesanklagere fra tredjelande. Uden disse ændringer kan Eurojust ikke identificere forbindelser mellem samtidige efterforskninger og retsforfølgninger. Agenturet kan ikke udfylde sin afgørende rolle med hensyn til at støtte og styrke samarbejdet mellem medlemsstaternes nationale myndigheder, der har til opgave at efterforske og retsforfølge forskellige former for grov kriminalitet, navnlig terrorisme. Hvis Eurojust skal kunne udføre sin afgørende opgave fuldt ud, er det nødvendigt at sikre en koordineret retslig opfølgning.

På grund af den stadig mere grænseoverskridende karakter af organiseret kriminalitet og terrororganisationer, som fremmes ved brug af digitale kommunikationsværktøjer, er der også behov for en mere koordineret tilgang til tredjelande. Efterforskning og retsforfølgning involverer ofte myndigheder fra lande uden for EU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet går forslaget derfor ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- **Valg af retsakt**

Artikel 1 i forslaget ændrer Eurojustforordningen. Artikel 85 i TEUF udgør retsgrundlaget for Eurojustforordningen. Den fastsætter, at Eurojust skal være omfattet af en forordning, der skal vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure.

Forslagets artikel 2 tager sigte på at ændre en rådsafgørelse, der blev vedtaget inden Lissabontraktatens ikrafttræden i 2009. Da disse ændringer udelukkende er en følge af ændringerne af Eurojustforordningen, kan de medtages som et accessorisk anliggende i forordningen om ændring af Eurojustforordningen.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høring af interesserede parter**

Der blev gennemført en omfattende målrettet høring for at sikre bred deltagelse af relevante interessenter i udarbejdelsen af forslaget. Høringerne omfattede bilaterale kontakter, interessent- og ekspertmøder, skriftlige bidrag og en undersøgelse blandt fagfolk.

Kommissionen indsamlede en bred og afbalanceret vifte af synspunkter om dette spørgsmål ved at give alle relevante parter mulighed for at give udtryk for deres synspunkter. Navnlig medlemsstaterne, nationale myndigheder såsom de nationale korrespondenter på terrorismeområdet, anklagere og dommere, Eurojust, dets nationale kontorer og administration, den europæiske antiterrorkoordinatør, Europol, akademikere og interessenter inden for grundlæggende rettigheder og databeskyttelse blev inddraget i høringsprocessen.

Desuden blev spørgsmålet drøftet den 17. juni 2021 i Kommissionens ekspertgruppe vedrørende EU's kriminalpolitik, der består af akademikere og fagfolk inden for EU's strafferet, og den 24. juni 2021 i Kommissionens ekspertgruppe vedrørende digital strafferet, der består af eksperter fra medlemsstaterne.

Alle interessenter hilste generelt initiativet velkommen og var enige i de identificerede problemområder. Interessenterne gav klart udtryk for, hvilke oplysninger der burde deles med Eurojust, nemlig de oplysninger, der er nødvendige for at identificere de personer, der skal efterforskes. Samlet set var respondenterne tilfredse med omfanget af de oplysninger, der blev indsamlet gennem Eurojusts nuværende skabelon for terrorbekæmpelsesregistret.

Der var stærk støtte til at indføre sikre kommunikationskanaler mellem medlemsstaterne og Eurojust. Eurojust foretrækker sikre kommunikationskanaler for alle operationelle personoplysninger, der sendes til Eurojust. Mange interessenter understregede, at det nuværende sagsforvaltningssystem ikke vil kunne udføre de opgaver, der er fastlagt for terrorbekæmpelsesregistret.

Der var generel enighed om, at forbindelsesanklagere skulle have operationel adgang til sagsforvaltningssystemet. Medlemsstaterne og Eurojust-aktører påpegede, at tredjelande, der har indgået en samarbejdsaftale og derfor kan udstationere en forbindelsesanklager i Eurojust, bør kunne indlede og afslutte sager uafhængigt.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Forslaget er baseret på resultaterne af undersøgelsen om digital strafferet²⁴. I undersøgelsen var der fokus på behovet og mulighederne for at skabe en "grænseoverskridende digital strafferet", en hurtig, pålidelig og sikker IT-infrastruktur, der gør det muligt for nationale retsforfølgende myndigheder i medlemsstaterne at interagere med deres nationale modparter, agenturer for retlige og indre anliggender (RIA) og EU-organer på RIA-området.

- **Konsekvensanalyse**

Der blev ikke foretaget en konsekvensanalyse, da forslaget hovedsagelig har til formål at etablere en ajourført teknisk løsning til støtte for medlemsstaternes myndigheder og Eurojust

²⁴ Cross-border Digital Criminal Justice, Final Report, <https://op.europa.eu/da/publication-detail/-/publication/e38795b5-f633-11ea-991b-01aa75ed71a1/language-en>.

uden at ændre de hovedprincipper, der ligger til grund for den eksisterende retlige samarbejdsramme.

Kommissionens tjenestegrene udarbejdede imidlertid et analytisk støttedokument i form af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene²⁵, som ledsager forslaget. Arbejdsdokumentet indeholder en detaljeret problembeskrivelse, og der ses på de underliggende drivkræfter og redegøres for forslagets mål. Det indeholder også en analyse af den foreslåede løsning ud fra et effektivitetsperspektiv, men også af de potentielle indvirkninger på de grundlæggende rettigheder.

I det analytiske støttedokument var de vigtigste identificerede problemer, at Eurojust ikke modtager omfattende oplysninger om sager fra de kompetente nationale myndigheder, at Eurojusts sagsforvaltningssystem ikke understøtter automatisk identifikation af forbindelser, og at samarbejdet med forbindelsesanklagere fra tredjelande ikke er effektivt. Som en løsning foreslås det at præcisere og styrke forpligtelsen til at udveksle oplysninger om terrorsager med Eurojust, modernisere Eurojusts sagsforvaltningssystem og forbedre retsgrundlaget for samarbejde med forbindelsesanklagere fra tredjelande.

Den forbedrede effektivitet af dataudvekslingen mellem de nationale myndigheder og Eurojust, herunder brugen af sikre kommunikationskanaler, forventes at forbedre Eurojusts mulighed for at identificere forbindelser mellem igangværende og afsluttede sager betydeligt. Moderniseringen af Eurojusts databehandlingsmiljø har samme formål. Identificering af sådanne forbindelser forventes at hjælpe de retlige myndigheder i forskellige faser i nationale retssager med at identificere og retsforfølge terrormistænkte personer eller personer, der er involveret i andre alvorlige forbrydelser, og med forbindelse til sådanne mistænkte. Hvis Eurojust får mulighed for at støtte medlemsstaterne med sit fulde potentiale, bør det styrke den retlige indsats betydeligt i kampen mod terrorisme og andre former for grov kriminalitet.

• **Grundlæggende rettigheder**

I betragtning af betydningen af behandling af personoplysninger med henblik på retshåndhævelse og Eurojusts støtteaktiviteter kaster forslaget lys over behovet for at sikre fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder som nedfældet i chartret om grundlæggende rettigheder. Disse omfatter retten til beskyttelse af personoplysninger²⁶ og retten til respekt for privatliv²⁷. Dette er særlig vigtigt, da forslaget omfatter behandling af følsomme personoplysninger vedrørende strafferetlig efterforskning og straffedomme samt biometriske oplysninger. Da et af hovedformålene med forslaget er at give Eurojust mulighed for at etablere forbindelser mellem terrorefterforskninger, og dette kun er muligt, når Eurojust modtager tilstrækkelige oplysninger, er der behov for at øge mængden af oplysninger, der sendes til Eurojust. Der skal indføres tilstrækkelige garantier for disse oplysninger. Dette omfatter en streng formålsbegrænsning, navnlig i forbindelse med biometriske oplysninger. Brugen af sikre kommunikationskanaler og det nye moderniserede sagsforvaltningssystem vil bidrage til en bedre beskyttelse af de oplysninger, der behandles af Eurojust. I udformningen af sagsforvaltningssystemet vil der blive lagt vægt på databeskyttelse gennem standardindstillinger og design. Desuden vil det underliggende princip om de nationale medlemmers og de nationale kompetente myndigheders datakontrol ikke blive ændret. Det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene indeholder en mere detaljeret vurdering af forslagets indvirkning på de grundlæggende rettigheder og garantier.

²⁵ SWD(2021) 391.

²⁶ Artikel 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter "chartret").

²⁷ Artikel 7 i chartret.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette forslag vil få virkninger for Eurojusts budget og dets personalebehov. Det anslås, at der vil være behov for yderligere 33 mio. EUR i henhold til den finansieringsoversigt, der ledsager forslaget.

På grundlag af analysen af undersøgelsen om digital strafferet²⁸ anslås omkostningerne til et nyt revideret sagsforvaltningssystem til 31 mio. EUR, herunder til dækning af udviklings-, drifts- og vedligeholdelsesomkostninger i to år²⁹. Eurojust modtog allerede 9,5 mio. EUR gennem en budgetoverførsel fra Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) i oktober 2021, hvilket er grunden til, at de udestående omkostninger til sagsforvaltningssystemet anslås til 21,5 mio. EUR. Desuden vil der være behov for ca. 11,5 mio. EUR til dækning af yderligere personalebehov i en 4-årig udviklings- og driftsperiode. Disse 25 yderligere stillinger vil være faste stillinger for at sikre, at Eurojust har ressourcer til at udføre sine opgaver.

Styrkelsen af Eurojusts opgaver i henhold til dette forslag vil derfor kræve flere finansielle og menneskelige ressourcer end de ressourcer, der er øremærket i EU-budgettet for 2021-2027 (FFR).

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Tidsplanen for gennemførelsen af Eurojusts nye sagsforvaltningssystem, sikre kommunikationskanaler og et kommunikationsværktøj til struktureret udveksling af oplysninger er baseret på analysen i undersøgelsen om digital strafferet³⁰. For terrorbekæmpelsesregistrets vedkommende vil udbuds- og gennemførelsesfasen efter en forberedelsesfase på seks måneder løbe over ca. 20 måneder. Den nye tekniske løsning bør derfor være operationel ca. to år efter vedtagelsen af forslaget. Der er behov for en gennemførelsesretsakt for at etablere sikre kommunikationskanaler.

Det er vigtigt at overvåge og evaluere digitaliseringen af Eurojusts databehandling for at sikre agenturets effektivitet og overholdelse af de grundlæggende rettigheder. Overvågningen og evalueringen vil i vid udstrækning finde sted i henhold til den gældende Eurojustforordning. Kommissionen vil bestille en uafhængig evaluering af gennemførelsen af Eurojustforordningen og Eurojusts virke senest den 13. december 2024. Evalueringen vil finde sted hvert femte år for at vurdere gennemførelsen og virkningen af forordningen og Eurojusts effektivitet og produktivitet i overensstemmelse med Eurojustforordningens artikel 69, stk. 1.

²⁸ Cross-border Digital Criminal Justice, Final Report, <https://op.europa.eu/da/publication-detail/-/publication/e38795b5-f633-11ea-991b-01aa75ed71a1/language-en>, s. 244.

²⁹ I undersøgelsen blev det antaget, at der var en vedligeholdelsesperiode, og at de samlede omkostninger beløb sig til 39 mio. EUR. Da det nuværende EU-budget (den flerårige finansielle ramme, FFR) kun dækker perioden frem til 2027, blev vedligeholdelsesomkostningerne for årene 2028 og 2029 trukket fra dette beløb.

³⁰ Cross-border Digital Criminal Justice, Final Report, <https://op.europa.eu/da/publication-detail/-/publication/e38795b5-f633-11ea-991b-01aa75ed71a1/language-en>, s. 265 ff.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Ifølge forslaget bør Eurojustforordningen og Rådets afgørelse 2005/671/RIA ændres for at præcisere og styrke medlemsstaternes retlige forpligtelse til at udveksle oplysninger om terrorhandlinger med Eurojust. Betingelserne for, at forbindelsesanklagere fra tredjelande udstationeret i Eurojust kan få adgang til sagsforvaltningssystemet i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler, bør også præciseres. Der bør også etableres sikre kommunikationskanaler og et mere fleksibelt databehandlingsmiljø.

Forordningens artikel 1 ændrer Eurojustforordningen:

For at sikre, at Eurojust kan udfylde sin rolle i samarbejdet med tredjelande, præciseres det i artikel 1, stk. 1, i forslaget i Eurojustforordningens artikel 3, stk. 5, at Eurojust også kan bistå i sager mellem en medlemsstat og et tredjeland eller en medlemsstat og en international organisation. Sidstnævnte vil være af særlig relevans for det potentielle samarbejde med Interpol eller Den Internationale Straffedomstol, f.eks. om bevismateriale fra krigszoner.

Artikel 1, stk. 2, i forslaget pålægger medlemsstaterne at udpege en eller flere nationale korrespondenter på terrorismeområdet og at give dem tilstrækkelige beføjelser, tidligere baseret på artikel 2, stk. 2, i Rådets afgørelse 2005/671/RIA, i Eurojustforordningen ved tilføjelse af et nyt stk. 2a til Eurojustforordningens artikel 20. Artikel 1, stk. 3, er en konsekvensændring som følge af indførelsen af forpligtelsen til at give oplysninger i terrorsager i Eurojustforordningen og fastsætte en mere generel forpligtelse til at fremsende oplysninger til Eurojust på en struktureret måde i en ny artikel 22a.

Artikel 1, stk. 4, i forslaget indfører en ny artikel 21a i Eurojustforordningen. Artikel 21a præcisere og styrker forpligtelsen til at give oplysninger om terrorsager, tidligere baseret på artikel 2, stk. 3, sammenholdt med artikel 2, stk. 5, i Rådets afgørelse 2005/671/RIA. I artikel 21a præciseres de tilfælde, hvor medlemsstaterne er forpligtet til at tilvejebringe oplysninger om strafferetlige efterforskninger og retssager vedrørende terrorhandlinger. Desuden præciseres stadiet af strafferetlige efterforskninger og nationale retssager og arten af oplysninger.

Artikel 1, stk. 5, i forslaget indeholder i en ny artikel 22a bestemmelser om etablering og brug af sikre kommunikationskanaler mellem alle medlemsstater og Eurojust i forbindelse med udveksling af følsomme oplysninger. Artikel 22a forpligter også medlemsstaterne til at indføre foranstaltninger, der sikrer halvautomatisk ajourføring af strukturerede oplysninger fra nationale databaser. Ved halvautomatisk forstås en fremsendelsesmåde, som er delvis automatiseret og delvis menneskestyret. I artikel 22b og artikel 22c fastlægges en ramme for Kommissionens vedtagelse af gennemførelsesretsakter.

Ændringerne af Eurojustforordningens artikel 23, der er indeholdt i forslagets artikel 1, stk. 6, har til formål at gøre Eurojusts regler for databehandling lidt mere fleksible. Hovedprincipperne er fortsat gældende, men det vil nu være muligt at opbevare oplysninger, der gives i henhold til artikel 21 om grov kriminalitet og i henhold til artikel 21a om terrorbekæmpelsessager, i en anden struktur og i en længere periode end i de nuværende midlertidige elektroniske sagsmapper. I forslaget udgår de tekniske detaljer vedrørende sagsforvaltningssystemet for at gøre det muligt at modernisere systemet. Når dette er sagt, vil princippet om midlertidig opbevaring også blive opretholdt for disse oplysninger, selv om opbevaringsperioderne er lidt længere for oplysninger i henhold til artikel 21a. I den reviderede artikel 23 præciseres formålet med sagsforvaltningssystemet.

Artikel 1, stk. 6, ændrer også artikel 24 i Eurojustforordningen og opretholder det nuværende princip om informationsstyring i sagsforvaltningssystemet. I artikel 24, stk. 1, understreges de

ationale medlemmers kontrol med og ansvar for oplysningerne i sagsforvaltningssystemet. I overensstemmelse med artikel 24, stk. 2, træffer de nationale medlemmer fortsat afgørelse om retten til adgang til de oplysninger, de forvalter. Artikel 24, stk. 3, indfører et retsgrundlag for en mere automatiseret opfølgning på forbindelser, hvis de nationale myndigheder giver tilladelse til dataudveksling med visse parter inden identificeringen af en forbindelse.

Endelig medfører artikel 1, stk. 6, konsekvensændringer af Eurojustforordningens artikel 25, som skyldes, at de tekniske detaljer udgår af Eurojustforordningens artikel 23.

Artikel 1, stk. 7, ændrer Eurojustforordningens artikel 27 for at give mulighed for fortsat behandling af oplysninger i terrorsager, hvor sagerne er blevet afsluttet i henhold til national ret. For at muliggøre en effektiv identificering af forbindelser mellem efterforskninger og retsforfølgninger kan oplysninger om tidligere efterforskninger, herunder dem, der endte med frifindelse, eller som blev afsluttet på anden vis, ligeledes fortsat behandles i en vis periode.

Ved artikel 1, stk. 8, indføres der nye, længere opbevaringsperioder for oplysninger, der er indberettet i henhold til Eurojustforordningens artikel 21a, for at sikre, at oplysninger opbevares i et tilstrækkelig langt tidsrum til at identificere forbindelser i terrorsager mere effektivt. Oplysninger i sager, der ikke har ført til domfældelse, har kortere opbevaringsperioder for at overholde proportionalitetsprincippet.

For at præcisere samarbejdet med forbindelsesanklagere fra tredjelande i Eurojust indeholder forslaget artikel 1, stk. 9, bestemmelser om en ny artikel 54a i Eurojustforordningen, der giver tredjelandsstatsborgere adgang til sagsforvaltningssystemet. Bestemmelsen fastsætter imidlertid ikke noget retsgrundlag for dataudveksling. Videregivelsen af oplysninger til en forbindelsesanklager er en videregivelse af oplysninger til et tredjeland og skal derfor altid ske i overensstemmelse med Eurojustforordningens artikel 56.

Artikel 1, stk. 10, ændrer artikel 80 i Eurojustforordningen. Den indeholder overgangsbestemmelser, hvor der tages hensyn til, at det vil tage en vis tid, før den nødvendige tekniske infrastruktur er på plads.

Ved artikel 1, stk. 11, indføres et nyt bilag III, hvori det fastsættes, hvilke oplysninger der skal fremsendes til Eurojust i henhold til Eurojustforordningens artikel 21a. Listen omfatter biometriske oplysninger, fingeraftryk og fotografier for at sikre en pålidelig identifikation af mistænkte under hensyntagen til upålideligheden af alfanumeriske oplysninger, navnlig vedrørende tredjelandsstatsborgere. I terrorsager er et fotografi ofte den eneste forbindelse til mistænkte i efterforskningsfasen, og derfor bør ansigtsgenkendelse også medtages. Disse oplysninger bør kun gives, hvis de nationale retsmyndigheder har adgang til dem.

Artikel 2 ændrer Rådets afgørelse 2005/671/RIA på følgende punkter:

For at præcisere forholdet mellem Rådets afgørelse 2005/671/RIA og Eurojustforordningen er henvisningerne til Eurojust i Rådets afgørelse udeladt. Ved artikel 2, stk. 1, og artikel 2, stk. 2, litra a) og c), i den foreslåede forordning udgår artikel 1, litra c), og artikel 2, stk. 2 og 5, i afgørelsen. Ved artikel 2, stk. 2, litra b), i forslaget udgår henvisningen til Eurojust fra artikel 2, stk. 3, i afgørelsen.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 og Rådets afgørelse 2005/671/RIA for så vidt angår digital informationsudveksling i terrørsager**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 85, og
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
efter den almindelige lovgivningsprocedure³¹, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Eurojust blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2018/1727³², der fastlægger dets opgaver, kompetence og funktioner.
- (2) Det anføres i Rådets afgørelse 2005/671/RIA³³, at det er vigtigt for terrorbekæmpelse at have adgang til de mest fuldstændige og ajourførte oplysninger. Afgørelsen forpligter medlemsstaternes kompetente nationale myndigheder til at give Eurojust oplysninger om retsforfølgning og domme for terrorhandlinger, som berører eller kan berøre to eller flere medlemsstater.
- (3) Uoverensstemmelser i fortolkningen af afgørelse 2005/671/RIA medfører, at oplysninger ikke udveksles på det rette tidspunkt, at det ikke er de relevante oplysninger, som udveksles, eller at der slet ikke udveksles oplysninger. Eurojust skal modtage tilstrækkelige oplysninger til at identificerer forbindelser mellem grænseoverskridende efterforskninger.
- (4) Det er en vigtig opgave for Eurojust i henhold til forordning (EU) 2018/1727 at bistå medlemsstaternes kompetente myndigheder med at sikre den bedst mulige koordinering af efterforskningen og retsforfølgningen, herunder identificeringen af forbindelser. Det gør det muligt for Eurojust at anlægge en mere proaktiv tilgang og yde bedre tjenester til medlemsstaterne, f.eks. ved at foreslå, at der indledes efterforskninger, og ved at identificere koordineringsbehov, potentielle *ne bis in idem*-sager og huller i retsforfølgningen.

³¹ [.....].

³² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2002/187/RIA (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 138).

³³ Rådets afgørelse 2005/671/RIA af 20. september 2005 om udveksling af oplysninger og samarbejde vedrørende terrorhandlinger (EUT L 253 af 29.9.2005, s. 22).

- (5) I september 2019 oprettede Eurojust det europæiske retlige terrorbekæmpelsesregister på grundlag af afgørelse 2005/671/RIA med det specifikke formål at identificere potentielle forbindelser mellem retssager mod terrorismistænkte og eventuelle koordineringsbehov som følge heraf.
- (6) Da registret blev oprettet efter vedtagelsen af forordning (EU) 2018/1727, er det europæiske retlige terrorbekæmpelsesregister hverken teknisk velintegreret i Eurojust eller juridisk velintegreret i forordning (EU) 2018/1727. Det er derfor nødvendigt at afhjælpe dette.
- (7) For at bekæmpe terrorisme effektivt er effektiv udveksling af oplysninger med henblik på efterforskning eller retsforfølgning af terrorhandlinger, mellem kompetente myndigheder og EU-agenturer af afgørende betydning. Det er vigtigt at have adgang til de mest fuldstændige og ajourførte oplysninger. Den fortsatte terrortrussel og fænomenets komplekse karakter kræver en stadig mere omfattende udveksling af oplysninger.
- (8) Da terrororganisationer i stigende grad er involveret i andre former for grov kriminalitet såsom menneskehandel, narkotikahandel eller hvidvaskning af penge, er det også nødvendigt at krydstjekke retssager mod sådanne former for grov kriminalitet.
- (9) For at give Eurojust mulighed for at identificere forbindelser mellem grænseoverskridende retssager mod terrorismistænkte og forbindelser mellem retssager mod terrorismistænkte og oplysninger behandlet af Eurojust vedrørende andre sager om grov kriminalitet er det afgørende, at Eurojust modtager tilstrækkelige oplysninger til, at Eurojust kan krydstjekke disse oplysninger.
- (10) De kompetente myndigheder skal vide nøjagtigt, hvilke oplysninger de skal fremsende til Eurojust, i hvilken fase af de nationale retssager og i hvilke tilfælde for at kunne fremsende sådanne oplysninger. Dette forventes at øge mængden af oplysninger, som Eurojust modtager, betydeligt.
- (11) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541³⁴ er referencepunktet for de nationale myndigheders definition af terrorhandlinger som gennemført i national ret.
- (12) Pålidelige identifikationsoplysninger er afgørende for at kunne identificere forbindelser mellem efterforskning af terrorisme og retssager mod terrorismistænkte. På grund af usikkerheden forbundet med alfanumeriske oplysninger, navnlig om tredjelandsstatsborgere, bør det være muligt at udveksle biometriske oplysninger. På grund af de biometriske oplysningers følsomme karakter og den indvirkning, som behandlingen af biometriske oplysninger har på respekten for privatliv og familieliv og beskyttelsen af personoplysninger som fastsat i artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, bør de kompetente myndigheder og Eurojust foretage en streng nødvendighedstest i de enkelte sager.
- (13) Da oplysninger om eksisterende forbindelser til andre retssager er mest nyttige i en tidlig fase af efterforskningen, er det nødvendigt, at de kompetente myndigheder giver Eurojust oplysninger, når de retslige myndigheder er involveret. Hvis de kompetente nationale myndigheder allerede har kendskab til forbindelser, bør de underrette Eurojust herom.

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6).

- (14) For at sikre, at oplysningerne i det europæiske retlige terrorbekæmpelsesregister er korrekte, identificere forbindelser i en tidlig fase og sikre, at tidsfristerne overholdes, bør de kompetente nationale myndigheder regelmæssigt ajourføre de fremsendte oplysninger. Sådanne ajourføringer bør omfatte nye oplysninger om den efterforskede person, retsafgørelser såsom varetægtsfængsling eller indledning af retssager og anmodninger om retligt samarbejde eller identificerede forbindelser med andre jurisdiktioner.
- (15) I betragtning af den følsomme karakter af retssager mod terrorismistænkte er det ikke altid muligt for de kompetente nationale myndigheder at udveksle oplysninger om terrorhandlinger i en tidlig fase. Sådanne fravigelser fra forpligtelsen til at give oplysninger bør fortsat være en undtagelse.
- (16) Med henblik på udveksling og behandling af følsomme oplysninger mellem kompetente nationale myndigheder og Eurojust for at beskytte sådanne oplysninger mod uautoriseret videregivelse og cyberangreb og med forbehold af den fremtidige teknologiske udvikling bør der anvendes sikre kommunikationskanaler såsom de sikre kommunikationsforbindelser, der er omhandlet i artikel 9 i Rådets afgørelse 2008/976/RIA³⁵, eller det decentrale IT-system som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [.../...]³⁶ [*forordning om digitalisering af det retlige samarbejde*]. For at udveksle oplysninger sikkert og beskytte integriteten af kommunikation og dataudveksling bør sagsforvaltningssystemet være forbundet med sådanne sikre kommunikationssystemer og opfylde høje cybersikkerhedsstandarder.
- (17) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning for så vidt angår oprettelse og brug af det decentrale IT-system i de tilfælde, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [.../...]³⁷ [*forordning om digitalisering af det retlige samarbejde*], bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011³⁸.
- (18) Videregivelse af ustrukturerede oplysninger nødvendiggør manuel indgriben, skaber yderligere administrative byrder og mindsker kvaliteten af resultaterne af krydstjek. De nationale kompetente myndigheder bør derfor videregive oplysningerne på en struktureret måde og samtidig overholde de minimumskrav til interoperabilitet, der er defineret i den europæiske interoperabilitetsramme³⁹. Desuden bør videregivelsen af oplysninger så vidt muligt automatiseres for at mindske de nationale myndigheders administrative byrde og sikre, at de nødvendige oplysninger indberettes regelmæssigt og hurtigt.
- (19) Et moderniseret sagsforvaltningssystem er nødvendigt, hvis Eurojust skal behandle de følsomme personoplysninger sikkert. Det nye system skal integrere og muliggøre

³⁵ Rådets afgørelse 2008/976/RIA af 16. december 2008 om det europæiske retlige netværk (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 130).

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [.../...] om digitalisering af det retlige samarbejde og adgang til klage og domstolsprøvelse i civil-, handels- og strafferetlige sager (EUT L...).

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [.../...] om digitalisering af det retlige samarbejde og adgang til klage og domstolsprøvelse i civil-, handels- og strafferetlige sager (EUT L...).

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

³⁹ <https://joinup.ec.europa.eu/collection/nifo-national-interoperability-framework-observatory/european-interoperability-framework>.

funktionerne i det europæiske retlige terrorbekæmpelsesregister og forbedre Eurojusts mulighed for at påvise forbindelser.

- (20) Det er vigtigt at de nationale medlemmer fortsat har kontrol over og ansvar for de oplysninger, de modtager fra de nationale kompetente myndigheder. Der bør ikke som standard udveksles operationelle personoplysninger med en anden medlemsstat. Operationelle personoplysninger bør kun udveksles, i det omfang de nationale kompetente myndigheder tillader udveksling af oplysninger. For at digitalisere og fremskynde opfølgningen på potentielle forbindelser og samtidig sikre fuld kontrol over oplysningerne bør der indføres behandlingskoder.
- (21) Terroraktiviteter berører ofte to eller flere medlemsstater. Terrorisme har altid haft et stærkt tværnationalt element. Med brugen og tilgængeligheden af elektronisk kommunikation er det tværnationale samarbejde mellem terrorister imidlertid steget betydeligt. Terrorhandlinger bør derfor i sig selv betragtes som tværnationale, hvis sagens særlige omstændigheder ikke klart viser, at de er af rent national karakter.
- (22) Efterforskning og retsforfølgning i terrorsager hindres ofte af manglende udveksling af oplysninger mellem de nationale efterforsknings- og anklagemyndigheder. For at kunne krydstjekke nye terrorefterforskninger med tidligere efterforskninger og etablere potentielle forbindelser er det nødvendigt at opbevare oplysninger om tidligere efterforskninger, ikke kun om domme, og at forlænge tidsfristerne for opbevaring af oplysninger i det europæiske retlige terrorbekæmpelsesregister. Det er imidlertid nødvendigt at sikre, at sådanne oplysninger kun behandles med henblik på retsforfølgning. Oplysningerne må ikke anvendes til andet end at identificere forbindelser til igangværende efterforskning og retsforfølgning og til støtte for denne efterforskning og retsforfølgning.
- (23) Eurojust har indgået 12 samarbejdsaftaler med tredjelande, som giver mulighed for overførsel af operationelle personoplysninger og udstationering af en forbindelsesanklager fra et tredjeland i Eurojust. Desuden giver handels- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige⁴⁰ mulighed for at udstationere en forbindelsesanklager. I marts 2021 gav Rådet Kommissionen mandat⁴¹ til at forhandle yderligere samarbejdsaftaler om samarbejdet mellem Eurojust og 13 yderligere tredjelande.
- (24) Selv om forordning (EU) 2018/1727 udgør et retsgrundlag for samarbejde og udveksling af oplysninger med tredjelande, indeholder den ingen bestemmelser om de formelle og tekniske aspekter af samarbejdet med forbindelsesanklagere fra tredjelande udstationeret i Eurojust, navnlig om deres adgang til sagsforvaltningssystemet. Af hensyn til retssikkerheden bør forordning (EU) 2018/1727 udgøre et eksplicit retsgrundlag for samarbejdet mellem Eurojust og forbindelsesanklagere fra tredjelande og deres adgang til Eurojusts sagsforvaltningssystem. Eurojust bør sikre passende garantier og sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af data og grundlæggende rettigheder gennem den tekniske struktur og interne regler.
- (25) Af hensyn til klarheden bør forholdet mellem udvekslingen af oplysninger mellem de nationale kompetente myndigheder om terrorsager med Eurojust i henhold til afgørelse

⁴⁰ Aftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side (EUT L 149 af 30.4.2021, s. 10).

⁴¹ Rådets afgørelse (EU) 2021/7072 af 16. marts 2021.

2005/671/RIA og forordning (EU) 2018/1727 præciseres. De relevante bestemmelser bør derfor udgå af afgørelse 2005/671/RIA og føjes til forordning (EU) 2018/1727.

- (26) Nogle medlemsstaters kompetente nationale myndigheder er allerede koblet til den sikre telekommunikationsforbindelse som omhandlet i artikel 9 i Rådets afgørelse 2008/976/RIA⁴², men mange kompetente myndigheder er endnu ikke koblet til en sikker telekommunikationsforbindelse eller sikre kommunikationskanaler. For at sikre, at medlemsstaterne har tilstrækkelig tid til at koble de kompetente myndigheder til en sådan forbindelse, bør der fastsættes en overgangsperiode for gennemførelsen.
- (27) [I medfør af artikel 1, 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.] ELLER [I medfør af artikel 3 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Irland [ved skrivelse af ...] meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.]
- (28) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (29) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 42 i forordning (EU) 2018/1725 og afgav en udtalelse den XX/XX 20XX —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EU) 2018/1727

I forordning (EU) 2017/1727 foretages følgende ændringer:

- (1) Artikel 3, stk. 5, affattes således:
- "5. Eurojust kan også bistå med efterforskning og retsforfølgning, der kun berører en medlemsstat og et tredjeland eller en medlemsstat og en international organisation, hvis der er indgået en samarbejdsaftale eller en samarbejdsordning med dette tredjeland eller denne internationale organisation i medfør af artikel 52, eller hvis der i særlige tilfælde er en væsentlig interesse i, at Eurojust yder støtte."
- (2) I artikel 20 indsættes følgende stk. 2a:
- "2a. Hver medlemsstat udpeger en kompetent national myndighed som national Eurojustkorrespondent på terrorismeområdet. Denne nationale korrespondent på terrorismeområdet er en retslig eller anden kompetent myndighed. Hvis det nationale

⁴² Rådets afgørelse 2008/976/RIA af 16. december 2008 om det europæiske retlige netværk (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 130).

retssystem kræver det, kan der udpeges mere end én myndighed. Den nationale korrespondent på terrorismeområdet har adgang til alle relevante oplysninger i overensstemmelse med artikel 21a, stk. 1. Korrespondenten har kompetence til at indsamle sådanne oplysninger og sende dem til Eurojust."

(3) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

(a) Stk. 9 affattes således:

"9. Denne artikel berører ikke andre forpligtelser vedrørende videregivelse af oplysninger til Eurojust."

(b) Stk. 10 udgår.

(4) Følgende indsættes som artikel 21a:

"Artikel 21a

Udveksling af oplysninger om terrrorsager

1. De kompetente nationale myndigheder underretter deres nationale medlemmer om igangværende eller afsluttede strafferetlige efterforskninger, der overvåges af de retslige myndigheder, retsforfølgninger, retssager og retsafgørelser om terrorhandlinger, når de retslige myndigheder er involveret.
2. I denne artikel forstås ved terrorhandlinger de lovovertrædelser, der er omhandlet i direktiv (EU) 2017/541*. Den i stk. 1 omhandlede forpligtelse finder anvendelse på alle terrorhandlinger, uanset om der er en kendt forbindelse til en anden medlemsstat eller et tredjeland, medmindre sagen på grund af de særlige omstændigheder klart kun berører én medlemsstat.
3. De oplysninger, der fremsendes i overensstemmelse med stk. 1, omfatter operationelle personoplysninger og andre oplysninger end personoplysninger opregnet i bilag III.
4. De kompetente nationale myndigheder underretter straks deres nationale medlem om eventuelle relevante ændringer i de nationale procedurer.
Med forbehold af første afsnit gennemgår og ajourfører de nationale myndigheder de oplysninger, der videregives i henhold til stk. 1, mindst hver tredje måned.
5. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis udvekslingen af oplysninger ville bringe igangværende undersøgelser eller en fysisk persons sikkerhed i fare, eller hvis det ville stride mod væsentlige sikkerhedsinteresser i den pågældende medlemsstat.

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6)."

(5) Følgende indsættes som artikel 22a, 22b og 22c:

"Artikel 22a

Sikker digital kommunikation og dataudveksling mellem kompetente nationale myndigheder og Eurojust

1. Kommunikationen mellem de kompetente nationale myndigheder og Eurojust i henhold til denne forordning foregår gennem det decentrale IT-system som defineret i Europa-

Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] *[forordning om digitalisering af det retlige samarbejde]*.

2. Hvis udveksling af oplysninger i henhold til stk. 1 ikke er mulig på grund af det decentrale IT-systems manglende tilgængelighed eller ekstraordinære omstændigheder, sker udvekslingen på den hurtigste, mest hensigtsmæssige alternative måde. Medlemsstaterne og Eurojust sikrer, at de alternative kommunikationsmidler er pålidelige og giver et tilsvarende sikkerhedsniveau.
3. De kompetente nationale myndigheder fremsender oplysningerne i overensstemmelse med artikel 21 og 21a til Eurojust på en halvautomatisk måde fra de nationale registre og på struktureret vis som fastsat af Eurojust.

* *[Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af det retlige samarbejde]* (EUT L...).

Artikel 22b

Kommissionens vedtagelse af gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen vedtager de gennemførelsesretsakter, der er nødvendige for oprettelse og brug af det decentrale IT-system til kommunikation i henhold til denne forordning, der fastsætter følgende:
 - (a) de tekniske specifikationer, der præciserer de elektroniske kommunikationsformer med henblik på det decentrale IT-system
 - (b) de tekniske specifikationer for kommunikationsprotokollerne
 - (c) målene for informationssikkerhed og relevante tekniske foranstaltninger, der sikrer minimumsstandarder for informationssikkerhed og et højt niveau af cybersikkerhedsstandarder for behandling og kommunikation af oplysninger i det decentrale IT-system
 - (d) minimumsmålene for tilgængelighed og de mulige tilknyttede tekniske krav for de tjenester, der ydes gennem det decentrale IT-system
 - (e) nedsættelsen af en styringskomité, der omfatter repræsentanter for medlemsstaterne, for at sikre det decentrale IT-systems drift og vedligeholdelse med henblik på at opfylde målene for denne forordning.
2. De i stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages *[to år efter ikrafttrædelsen]* efter undersøgelsesproceduren i artikel 22c, stk. 2.

Artikel 22c

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011*.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.
Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13)."

(6) Artikel 23, 24 og 25 affattes således:

"Artikel 23

Sagsforvaltningssystem

1. Eurojust opretter et sagsforvaltningssystem til behandling af de operationelle personoplysninger, der er opregnet i bilag II, de oplysninger, der er opregnet i bilag III, og andre oplysninger end personoplysninger.
2. Formålet med sagsforvaltningssystemet er:
 - (a) at støtte forvaltningen og koordineringen af efterforskning og retsforfølgning, hvor Eurojust yder støtte
 - (b) at sørge for sikker adgang til og udveksling af oplysninger om igangværende efterforskning og retsforfølgning
 - (c) at give mulighed for at krydstjekke oplysninger og etablere forbindelser
 - (d) at give mulighed for at udtrække data til operationelle og statistiske formål
 - (e) at lette overvågning for at sikre, at behandlingen af operationelle personoplysninger er lovlige og i overensstemmelse med denne forordning og de gældende databeskyttelsesregler.
3. Sagsforvaltningssystemet kan kobles til den sikre telekommunikationsforbindelse, der er omhandlet i artikel 9 i Rådets afgørelse 2008/976/RIA*, og andre sikre kommunikationskanaler i overensstemmelse med gældende EU-ret.
4. De nationale medlemmer af Eurojust kan under udførelsen af deres opgaver behandle personoplysninger om de konkrete sager, de arbejder med, i overensstemmelse med denne forordning eller andre relevante instrumenter.

De tillader, at den databeskyttelsesansvarlige får adgang til de personoplysninger, der behandles i sagsforvaltningssystemet.
5. I forbindelse med behandlingen af operationelle personoplysninger må Eurojust ikke oprette andre elektroniske databaser end sagsforvaltningssystemet.

De nationale medlemmer må dog midlertidigt opbevare og analysere personoplysninger med henblik på at vurdere, om sådanne oplysninger er relevante for Eurojusts opgaver og kan medtages i det operationelle datastyringssystem. Disse oplysninger kan opbevares i op til tre måneder.

Artikel 24

Forvaltning af oplysningerne i sagsforvaltningssystemet

1. Det nationale medlem opbevarer de oplysninger, der fremsendes til vedkommende, i overensstemmelse med denne forordning eller andre gældende instrumenter i sagsforvaltningssystemet.

Det nationale medlem er ansvarligt for forvaltningen af de oplysninger, som vedkommende har behandlet.

2. Et nationalt medlem beslutter fra sag til sag, om adgangen til oplysningerne skal begrænses, eller om der skal gives hel eller delvis adgang til dem for andre nationale medlemmer, til forbindelsesanklagere udstationeret i Eurojust eller Eurojusts bemyndigede personale eller til enhver anden person, der arbejder på Eurojusts vegne, og som har fået den nødvendige tilladelse hertil af den administrerende direktør.
3. Det nationale medlem anfører generelle og specifikke begrænsninger i viderebehandlingen af, adgangen til og videregivelsen af oplysningerne, hvis der er identificeret en forbindelse som omhandlet i artikel 23, stk. 2, litra c).

Artikel 25

Adgang til sagsforvaltningssystemet på nationalt plan

1. I det omfang de er koblet til sagsforvaltningssystemet, har de personer, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3, kun adgang til:
 - (a) oplysninger, der forvaltes af det nationale medlem fra deres medlemsstat, medmindre det nationale medlem, der har besluttet at indlæse oplysningerne i sagsforvaltningssystemet, udtrykkeligt nægter at give adgang hertil
 - (b) oplysninger, der forvaltes af nationale medlemmer fra andre medlemsstater, og som det nationale medlem fra deres medlemsstat har fået adgang til, medmindre det nationale medlem, der forvalter oplysningerne, udtrykkeligt nægter at give adgang hertil.
2. Nationale medlemmer træffer inden for de begrænsninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, afgørelse om, i hvilket omfang der gives adgang i deres medlemsstat for de personer, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3, i det omfang de er koblet til sagsforvaltningssystemet.
3. Hver medlemsstat træffer efter høring af sit nationale medlem afgørelse om, i hvilket omfang der gives adgang i denne medlemsstat for de personer, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3, i det omfang de er koblet til sagsforvaltningssystemet.

Medlemsstaterne giver Eurojust og Kommissionen meddelelse om deres beslutning, hvad angår gennemførelsen af første afsnit. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

* Rådets afgørelse 2008/976/RIA af 16. december 2008 om det europæiske retlige netværk (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 130)."

- (7) I artikel 27 foretages følgende ændringer:
 - (a) Stk. 4 affattes således:

"4. Eurojust må behandle særlige kategorier af operationelle personoplysninger i overensstemmelse med artikel 76 i forordning (EU) 2018/1725. Såfremt disse andre oplysninger vedrører vidner eller forurettede, jf. nærværende artikels stk. 2, skal beslutningen om at behandle dem træffes af de berørte nationale medlemmer."

(b) Følgende stk. 5 tilføjes:

"5. Hvis operationelle personoplysninger fremsendes i overensstemmelse med artikel 21a, kan Eurojust behandle de operationelle personoplysninger, der er opregnet i bilag III, i relation til følgende personer:

- (a) personer, som i henhold til den berørte medlemsstats nationale ret er personer, om hvem der er væsentlig grund til at tro, at de har begået eller vil begå en strafbar handling, der henhører under Eurojusts kompetence
- (b) personer, som er blevet dømt for en sådan strafbar handling.

Eurojust kan fortsat behandle de operationelle personoplysninger, der er omhandlet i første afsnit, litra a), også efter at sagen er afsluttet i henhold til den berørte medlemsstats nationale ret, selv i tilfælde af frifindelse. Hvis sagen ikke har ført til domfældelse, må behandlingen af personoplysninger kun finde sted for at identificere forbindelser til andre igangværende eller afsluttede efterforskninger og retsforfølgninger som omhandlet i artikel 23, stk. 2, litra c)."

(8) I artikel 29 foretages følgende ændringer:

(a) Følgende stk. 1a indsættes:

"1a. Eurojust må ikke opbevare operationelle personoplysninger, der fremsendes i overensstemmelse med artikel 21a, længere end indtil den første af følgende datoer:

- (a) datoen for udløbet af forældelsesfristen for påtale i alle de medlemsstater, der er berørt af efterforskningen og retsforfølgningen
- (b) fem år efter den dato, hvor retsafgørelsen har fået retskraft i den sidste af de medlemsstater, der er berørt af efterforskningen og retsforfølgningen, tre år i tilfælde af frifindelse."

(b) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. Overholdelsen af de i nærværende artikels stk. 1 og 1a omhandlede frister for opbevaring kontrolleres løbende ved hjælp af hensigtsmæssig elektronisk databehandling udført af Eurojust, navnlig fra det tidspunkt, hvor Eurojust ophører med at yde støtte.

Endvidere vurderes det hvert tredje år efter indlæsningen, om det fortsat er nødvendigt at opbevare oplysningerne.

Hvis operationelle personoplysninger som omhandlet i artikel 27, stk. 4, opbevares i en længere periode end fem år, skal EDPS underrettes herom.

3. Inden en af de i stk. 1 og 1a omhandlede frister udløber, foretager Eurojust en vurdering af, om det fortsat er nødvendigt at opbevare de operationelle personoplysninger, hvor og så længe det er nødvendigt for, at det kan udføre sine opgaver.

Eurojust kan undtagelsesvis beslutte at opbevare oplysningerne, indtil den næste vurdering skal foretages. Det skal angives, hvorfor en fortsat opbevaring heraf er berettiget, og begrundelsen herfor skal registreres. Hvis der ikke på tidspunktet for vurderingen træffes beslutning om fortsat at opbevare de operationelle personoplysninger, skal disse oplysninger slettes automatisk."

(9) I afdeling III indsættes som artikel 54a:

Forbindelsesanklagere fra tredjelande

1. En forbindelsesanklager fra et tredjeland kan udstationeres i Eurojust på grundlag af en samarbejdsaftale, der er indgået inden den 12. december 2019 mellem Eurojust og det pågældende tredjeland, eller en international aftale mellem Unionen og tredjelandet i henhold til artikel 218 i TEUF, der giver mulighed for udstationering af en forbindelsesanklager.
2. Forbindelsesanklagerens rettigheder og forpligtelser fastsættes i den samarbejdsaftale eller internationale aftale, der er omhandlet i stk. 1, eller i den samarbejdsordning, der indgås i overensstemmelse med artikel 47, stk. 3.
3. Forbindelsesanklagere udstationeret i Eurojust får adgang til sagsforvaltningssystemet med henblik på sikker udveksling af oplysninger.

Videregivelse af operationelle personoplysninger til forbindelsesanklagere fra tredjelande via sagsforvaltningssystemet må kun finde sted i henhold til de regler og betingelser, der er fastsat i denne forordning, aftalen med det pågældende land eller andre gældende retsakter.

Artikel 24, stk. 1, andet punktum, og artikel 24, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse på forbindelsesanklagere.

Kollegiet fastsætter de nærmere betingelser for adgang."

- (10) I artikel 80 tilføjes som stk. 8, 9 og 10:

"8. Eurojust kan fortsat anvende sagsforvaltningssystemet bestående af midlertidige elektroniske sagsmapper og en fortegnelse indtil [*den første dag i måneden efter perioden på to år efter vedtagelsen af denne forordning*], hvis det nye sagsforvaltningssystem endnu ikke er på plads.

9. De kompetente myndigheder og Eurojust kan fortsat anvende andre kommunikationskanaler end dem, der er omhandlet i artikel 22a, stk. 1, indtil [*den første dag i måneden efter perioden på to år efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 22b i denne forordning*], hvis disse kommunikationskanaler endnu ikke er tilgængelige for direkte udveksling mellem myndighederne og Eurojust.

10. De kompetente myndigheder kan fortsat fremsende oplysninger på andre måder end halvautomatisk i overensstemmelse med artikel 22a, stk. 3, indtil [*den første dag i måneden efter perioden på to år efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 22b i denne forordning*], hvis de tekniske krav endnu ikke er på plads."

- (11) Følgende indsættes som bilag III:

"Bilag III:

- (a) oplysninger til identifikation af den mistænkte, tiltalte, domfældte eller frikendte person:
- efternavn (familienavn)
 - fornavne (fornavn, kaldenavn)
 - fødselsdato
 - fødested (by og land)

- nationalitet(er)
 - identifikationsdokument
 - køn
- (b) oplysninger om terrorhandlingen:
- juridisk betegnelse for lovovertrædelsen i henhold til national ret
 - den relevante form for grov kriminalitet fra listen i bilag I
 - tilknytning til terrorgruppe
 - terrorismens art, f.eks. jihadisme, separatisme, venstre- og højreterrorisme
 - et kort resumé af sagen
- (c) oplysninger om de nationale retssager:
- status for den nationale retssag
 - den ansvarlige offentlige anklagemyndighed
 - sagsnummer
 - dato for indledning af formelle retssager
 - forbindelser til andre relevante sager
- (d) oplysninger til identifikation af mistænkte, hvis sådanne foreligger, til de nationale kompetente myndigheder:
- fingeraftryksoplysninger, der er indsamlet i overensstemmelse med national ret under en straffesag
 - fotografier."

Artikel 2

Ændringer af afgørelse 2005/671/RIA

I afgørelse 2005/671/RIA foretages følgende ændringer:

- (1) Artikel 1, litra c), udgår.
- (2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:
 - (a) Stk. 2 udgår.
 - (b) Stk. 3 affattes således:

"3. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at mindst de i stk. 4 anførte oplysninger vedrørende strafferetlig efterforskning af terrorhandlinger, der berører eller kan berøre to eller flere medlemsstater, og som den kompetente myndighed har indsamlet, videregives til Europol i overensstemmelse med national ret og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794*.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Rets håndhævelsessamarbejde (Europol) (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53)."

(c) Stk. 5 udgår.

Artikel 3

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

Indholdsfortegnelse

1.	FRAMEWORK OF THE PROPOSAL/INITIATIVE	26
1.1.	Title of the proposal/initiative	26
1.2.	Policy area(s) concerned	26
1.3.	The proposal/initiative relates to:	26
1.4.	Objective(s)	26
1.4.1.	General objective(s)	26
1.4.2.	Specific objective(s)	27
1.4.3.	Expected result(s) and impact	28
1.4.4.	Indicators of performance	28
1.5.	Grounds for the proposal/initiative	28
1.5.1.	Requirement(s) to be met in the short or long term including a detailed timeline for roll-out of the implementation of the initiative	28
1.5.2.	Added value of Union involvement (it may result from different factors, e.g. coordination gains, legal certainty, greater effectiveness or complementarities). For the purposes of this point 'added value of Union involvement' is the value resulting from Union intervention which is additional to the value that would have been otherwise created by Member States alone.	29
1.5.3.	Lessons learned from similar experiences in the past	29
1.5.4.	Compatibility with the Multiannual Financial Framework and possible synergies with other appropriate instruments	30
1.5.5.	Assessment of the different available financing options, including scope for redeployment	31
1.6.	Duration and financial impact of the proposal/initiative	32
1.7.	Management mode(s) planned	32
2.	MANAGEMENT MEASURES	33
2.1.	Monitoring and reporting rules	33
2.2.	Management and control system(s)	33
2.2.1.	Justification of the management mode(s), the funding implementation mechanism(s), the payment modalities and the control strategy proposed	33
2.2.2.	Information concerning the risks identified and the internal control system(s) set up to mitigate them	34
2.2.3.	Estimation and justification of the cost-effectiveness of the controls (ratio of "control costs ÷ value of the related funds managed"), and assessment of the expected levels of risk of error (at payment & at closure)	34
2.3.	Measures to prevent fraud and irregularities	34

3.	ESTIMATED FINANCIAL IMPACT OF THE PROPOSAL/INITIATIVE.....	35
3.1.	Heading(s) of the multiannual financial framework and expenditure budget line(s) affected.....	35
3.2.	Estimated financial impact of the proposal on appropriations.....	36
3.2.1.	Summary of estimated impact on operational appropriations.....	36
3.2.2.	Estimated output funded with operational appropriations	38
3.2.3.	Summary of estimated impact on administrative appropriations.....	40
3.2.4.	Compatibility with the current multiannual financial framework.....	46
3.2.5.	Third-party contributions	46
3.3.	Estimated impact on revenue	47

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2017/1727 og Rådets afgørelse 2005/671/RIA for så vidt angår digital informationsudveksling i terrorsager

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Politikområde: Retlige anliggender og grundlæggende rettigheder

Aktivitet: Investering i mennesker, social samhørighed og værdier

071007: Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust)

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

en ny foranstaltning

en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning⁴³

en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

en sammenlægning eller omlægning af en eller flere foranstaltninger til en ny/anden foranstaltning

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

Eurojust er oprettet som et mellemstatsligt organ til at koordinere efterforskningen af grov grænseoverskridende kriminalitet i og uden for Europa ved Rådets afgørelse 2002/187/JHA. Lissabontraktaten har afskaffet søjlestrukturen i Den Europæiske Union og bragt området med frihed, sikkerhed og retfærdighed på linje med gældende EU-ret. Med forordning (EU) 2017/1727 er der som krævet i artikel 85 i TEUF blevet oprettet en ny retlig ramme for et nyt EU-agentur for strafferetligt samarbejde (Eurojust).

Bekæmpelse af terrorisme har været en del af Eurojusts mandat siden dets oprettelse i 2002. Et af de centrale aspekter af Eurojusts arbejde på dette område var oprettelsen af det europæiske retlige terrorbekæmpelsesregister i september 2019. Retsgrundlaget for terrorbekæmpelsesregistret er Rådets afgørelse 2005/671/RIA. Da Eurojustforordningen blev udarbejdet og vedtaget inden oprettelsen af terrorbekæmpelsesregistret, blev der ikke fastsat bestemmelser om registret og dets funktioner i Eurojustforordningen. Desuden kan Eurojusts teknisk forældede sagsforvaltningssystem ikke integrere og understøtte et proaktivt værktøj såsom terrorbekæmpelsesregistret.

Som reaktion på disse presserende operationelle behov bebudede Kommissionen i sit arbejdsprogram for 2020 et lovgivningsinitiativ om digital udveksling af oplysninger vedrørende grænseoverskridende sager om terrorisme som led i pakken om digitalt retligt samarbejde.

⁴³ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

Det overordnede mål er at give Eurojust mulighed for at spille en stærkere og mere proaktiv rolle med hensyn til at støtte medlemsstaterne i deres efterforskning, navnlig i forbindelse med terrorisme, i overensstemmelse med Eurojusts opgave med hensyn til at støtte og styrke koordineringen og samarbejdet mellem de nationale myndigheder, der har til opgave at efterforske og retsforfølge grov kriminalitet.

1.4.2. *Specifikt/specifikke mål*

De specifikke mål er afledt af det generelle mål, der er skitseret ovenfor:

Specifikt mål nr. 1:

At give Eurojust mulighed for at identificere forbindelser mere effektivt og give proaktiv feedback til medlemsstaterne.

Specifikt mål nr. 2:

At gøre dataudvekslingen mellem medlemsstaterne, Eurojust og tredjelande mere effektiv og sikker.

1.4.3. *Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)*

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Initiativet forventes at integrere terrorbekæmpelsesregistret i Eurojusts sagsforvaltningssystem juridisk og teknisk, således at Eurojust kan identificere forbindelser mellem parallelle grænseoverskridende terrorsager og andre sager om grov kriminalitet og give feedback til medlemsstaterne.

1.4.4. *Resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

- Mængde af oplysninger, den enkelte medlemsstat har sendt til terrorbekæmpelsesregistret, set i forhold til den samlede mængde og kvalitet af oplysninger sendt af medlemsstaterne
- Antal identificerede forbindelser i terrorsager og sager om grov kriminalitet
- Antal feedback fra Eurojust til medlemsstaterne
- Antal operative sager, der støttes med deltagelse af tredjelande

1.5. **Begrundelse for forslaget/initiativet**

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

Gennemførelsen af lovgivningsinitiativet kræver tekniske og proceduremæssige foranstaltninger på EU-plan og nationalt plan, som bør begynde, når den reviderede lovgivning træder i kraft.

De vigtigste krav efter forslagets ikrafttræden er følgende:

- Eurojust skal gennemføre et nyt moderne Eurojust-informationssystem, integrere terrorbekæmpelsesregistret og sikre, at der er mulighed for at koble sig til sikre kommunikationskanaler og behandle strukturerede oplysninger.
- Eurojust og medlemsstaterne skal sikre, at der er adgang til sikre kommunikationskanaler.
- Medlemsstaterne skal sikre, at der er adgang til nødvendig infrastruktur til halvautomatisk og struktureret overførsel af oplysninger.

På grundlag af resultaterne af undersøgelsen om digital strafferet og henset til, at det haster med at forny sagsforvaltningssystemet, har Eurojust allerede taget de første indledende skridt til fornyelsen. Agenturet har bestilt en markedsanalyse, hvor der blev foretaget en grundig undersøgelse af den mest hensigtsmæssige løsning.

Ved udgangen af 2021 fik Eurojust tildelt 9,5 mio. EUR i uudnyttede midler fra Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO), som vil blive anvendt til at forberede udviklingen af sagsforvaltningssystemet yderligere. Eurojust vil bestille konsulenttjenester mandat til støtte for analyse-, udformnings- og udviklingsfasen. Eurojust forventer udgifter på 2,3 mio. EUR til disse tjenester. Følgende indkøb af infrastruktur- og standardsoftware og installationstjenester forventes at beløbe sig til 5,2 mio. EUR. Endelig har Eurojust anslået, at der vil blive brugt 2 mio. EUR på konsulenttjenester til program- og projektförvaltning, administrative ændringer og förvaltning.

- 1.5.2. *Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis*

Kriminelle aktiviteter er i dag mere komplicerede, forskelligartede og internationale end nogensinde før. Omfattende kriminelle netværk og terrornetværk udgør en betydelig trussel mod EU's og borgernes indre sikkerhed. Kriminelle aktiviteter er blevet stadig mere forskelligartede og grænseoverskridende. De nationale retsmyndigheder kan ikke længere arbejde isoleret, men er nødt til at samarbejde med hinanden og med Eurojust.

Effektiv udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder og EU-agenturer er afgørende for retsforfølgningen af terrorisme. Med den nye stigning i antallet af fremmedkrigere er betydningen af at udveksle oplysninger mellem medlemsstaterne og med Eurojust kun blevet tydeligere.

Den nuværende manglende forbindelse mellem Eurojusts sagsarbejde og de oplysninger, der modtages gennem terrorbekæmpelsesregistret, forhindrer Eurojust i at give rettidig og proaktiv feedback til de nationale myndigheder i grænseoverskridende terrorsager, og potentielle forbindelser, overlappende efterforskninger og retsforfølgninger, der bør forbindes, identificeres ikke. Denne manglende forbindelse kan også hæmme Eurojusts bestræbelser på at forebygge konflikter om jurisdiktion og ne bis in idem-sager.

Initiativet forventes at give Eurojust mulighed for at identificere og følge op på forbindelser mellem terrorsager mere proaktivt og give rettidig feedback til medlemsstaterne. Disse opgaver og tjenester kan kun udføres på EU-plan på grund af deres tværnationale karakter. Eurojust vil sammen med de enkelte medlemsstater og sine internationale partnere gøre Europa til et sikrere sted for alle dets borgere.

Forslaget bygger på behovet for at tackle grænseoverskridende sikkerhedsudfordringer, der hele tiden udvikler sig, ud over det nationale niveau alene. Praksis har vist, at hurtig og sikker dataudveksling er afgørende for en effektiv strafferetspleje. Uden en passende IT-infrastruktur er det hverken muligt at strukturere dataudvekslingen eller foretage et behørigt krydstjek af oplysninger. Derfor er en struktureret identificering af forbindelser mellem grænseoverskridende sager heller ikke mulig uden sikre kommunikationskanaler og et moderne sagsforvaltningssystem. Dette forslag bygger også på de erfaringer og fremskridt, der er gjort siden Eurojustforordningen fra 2018 trådte i kraft. Dette påvirker først og fremmest Eurojusts stadig vigtigere rolle som bindeled mellem medlemsstaterne og tredjelande i det retlige samarbejde.

- 1.5.3. *Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art*

Forslaget bygger på behovet for at koordinere den retlige indsats over for udviklingen af grænseoverskridende kriminalitet i stadig udvikling ud over det nationale niveau alene.

Europa står over for et sikkerhedslandskab i forandring med voksende og stadig mere komplekse sikkerhedstrusler. Kriminelle udnytter de fordele, som den digitale omstilling, nye teknologier, globalisering og mobilitet medfører, herunder sammenkobling og udviskning af grænserne mellem den fysiske og den digitale verden. Covid-19-krisen forværrede dette, fordi kriminelle har været hurtige til at

gribe mulighederne for at udnytte krisen ved at tilpasse deres modus operandi eller udvikle nye kriminelle aktiviteter.

Pandemien viste den generelle betydning af digitalisering af det retlige samarbejde for retsvæsenets funktion. Desuden det retlige samarbejde med tredjelande om strafferetlig efterforskning af terrorhandlinger og andre centrale internationale

forbrydelser blevet mere relevant, navnlig med hensyn til forbrydelser begået af Daesh.

De kriminelle aktiviteter er i stadig udvikling, og der er derfor behov for effektiv støtte på EU-plan til de nationale retshåndhævende myndigheders arbejde. Medlemsstaternes judicielle myndigheder har i stigende grad gjort brug af den støtte og ekspertise, som Eurojust tilbyder til bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme. Dette forslag bygger også på de erfaringer og fremskridt, der er gjort siden Eurojustforordningen fra 2018 trådte i kraft og oprettelsen af terrorbekæmpelsesregistret. Den rolle, som tredjelande spiller, kunne ikke forudses, da medlovgiverne forhandlede om den nuværende Eurojustforordning.

1.5.4. *Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter*

Styrkelsen af det strafferetlige samarbejde er et vigtigt led i skabelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Forbedringen af den digitale udveksling af oplysninger om terrorsager og moderniseringen af Eurojusts sagsforvaltningssystem er i overensstemmelse med strategien for EU's sikkerhedsunion⁴⁴, dagsordenen for bekæmpelse af terrorisme i EU⁴⁵, meddelelsen om digitalisering af retsvæsenet⁴⁶ og EU-strategien til bekæmpelse af organiseret kriminalitet⁴⁷.

I Kommissionens meddelelse om strategien for EU's sikkerhedsunion, der blev offentliggjort i juli 2020, understregedes forbindelsen mellem intern og ekstern sikkerhed og betydningen af samarbejde for at beskytte borgernes rettigheder effektivt. I den nylige dagsorden for bekæmpelse af terrorisme i EU blev det bekræftet, at terrorhandlinger fortsat er en stor udfordring for medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og anklagemyndigheder, der kræver en yderligere indsats for at styrke samarbejdet mellem disse myndigheder med støtte fra Europol og Eurojust. I meddelelsen om en EU-strategi til bekæmpelse af organiseret kriminalitet gav Kommissionen udtryk for sin støtte til en modernisering af Eurojusts sagsforvaltningssystem for at gøre det lettere for Eurojust at give feedback til nationale myndigheder og skabe retlige forbindelser mellem igangværende efterforskninger.

I Kommissionens meddelelse om digitalisering af retsvæsenet henvises der til dette forslag som en del af den samlede værktøjskasse med muligheder for yderligere digitalisering af retsvæsenet. Dette forslag er opført i Kommissionens

⁴⁴ Meddelelse fra Kommissionen om strategien for EU's sikkerhedsunion (COM/2020/605 final).

⁴⁵ Meddelelse fra Kommissionen om en dagsorden for bekæmpelse af terrorisme i EU: foregribe, forebygge, beskytte, reagere (COM(2020) 795 final).

⁴⁶ Kommissionens meddelelse om digitalisering af retsvæsenet i Den Europæiske Union — En værktøjskasse fuld af muligheder (COM(2020) 710 final af 2.12.2020).

⁴⁷ Meddelelse fra Kommissionen om en EU-strategi til bekæmpelse af organiseret kriminalitet 2021-2025 (COM(2021) 170 final).

arbejdsprogram for 2021. Forslaget vedrører også Kommissionens nuværende forslag til forordning om et IT-system til grænseoverskridende kommunikation i civil- og strafferetlige sager (e-CODEX) og om ændring af forordning (EU) 2018/1726, som i øjeblikket forhandles af medlovgiverne.

1.5.5. *Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling*

Siden Eurojustforordningen trådte i kraft, er tendensen gået i retning af en vækst i agenturets datastrømme og efterspørgslen efter dets tjenester. I de tidligere budgetter er der imidlertid aldrig blevet afsat finansielle midler til at modernisere Eurojusts forældede sagsforvaltningssystem.

Forslaget vil indføre nye opgaver i Eurojustforordningen og vil også præcisere andre opgaver, der skal gøre Eurojust klar til den digitale tidsalder. Det vil ikke være muligt at gennemføre digitaliseringen af det retlige samarbejde uden et nyt sagsforvaltningssystem understøttet af yderligere økonomiske og menneskelige ressourcer.

Ved udgangen af 2021 fik Eurojust tildelt 9,5 mio. EUR i uudnyttede midler fra Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) til forberedelse af udviklingen og gennemførelsen af det nye sagsforvaltningssystem. Resten af udgifterne vil blive finansieret via marginen under udgiftsområde 2b i FFR.

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

Begrænset varighed

- gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

Ubegrænset varighed

- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ
- derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Planlagt(e) forvaltningsmetode(r)⁴⁸

Direkte forvaltning ved Kommissionen via

- forvaltningsorganer

Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

Indirekte forvaltning ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

- internationale organisationer og deres organer (angiv nærmere)
- Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
- offentligretlige organer
- privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt.

Bemærkninger

Tallene for finansielle og menneskelige ressourcer kombinerer det samlede beløb afsat til gennemførelsen af terrorbekæmpelsesregistret, det nye sagsforvaltningssystem og andre krav som følge af undersøgelsen om digital strafferet, der er planlagt for perioden 2024-2027, minus de 9,5 mio. EUR, der allerede er afsat til Eurojust i andet halvår 2021. Det omfatter yderligere finansielle behov til den tekniske gennemførelse (herunder drifts- og vedligeholdelsesomkostninger) samt personalebehov. **Omkostningerne til sagsforvaltningssystemet omfatter terrorbekæmpelsesregistret, da terrorbekæmpelsesregistret skal være en integreret del af sagsforvaltningssystemet. Denne tekniske integration af terrorbekæmpelsesregistret er et af initiativets mål. Desuden skal det nye sagsforvaltningssystem f.eks. omfatte et integrationslag, der sikrer interoperabilitet, som krævet i undersøgelsen om digital strafferet.**

⁴⁸ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/DA/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Det er vigtigt at overvåge og evaluere gennemførelsen af digitaliseringen af agenturets dataudveksling for at sikre Eurojusts effektivitet. Overvågningen og rapporteringen af forslaget vil følge principperne i Eurojustforordningen⁴⁹ og være i overensstemmelse med den fælles tilgang til decentraliserede agenturer⁵⁰.

Ud over de horisontale forvaltningsregler, der gælder for agenturer, skal Eurojust navnlig hvert år sende Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet et samlet programmeringsdokument med flerårige og årlige arbejdsprogrammer og ressourceprogrammering. Enhedsprogrammeringsdokumentet indeholder målsætninger, forventede resultater og resultatindikatorer med henblik på at overvåge opfyldelsen af målsætningerne og resultaterne.

Eurojust rapporterer også om sit arbejde i en detaljeret årsberetning. Eurojust sender denne årsberetning til Parlamentet, Rådet og de nationale parlamenter. Eurojust underretter desuden Parlamentet og de nationale parlamenter om de samarbejdsordninger, der er indgået med tredjeparter.

Senest den 13. december 2024 og hvert femte år herefter bestiller Kommissionen en ekstern uafhængig evaluering af gennemførelsen af forordningen og af Eurojusts virke for at evaluere gennemførelsen og virkningen af forordningen og Eurojusts effektivitet og produktivitet, jf. Eurojustforordningens artikel 69, stk. 1.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

I betragtning af at forslaget har indvirkning på EU's årlige bidrag til Eurojust, vil EU-budgettet blive gennemført ved indirekte forvaltning.

I henhold til princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning gennemføres Eurojusts budget under overholdelse af en effektiv og produktiv intern kontrol.

Hvad angår efterfølgende kontrol, er Eurojust som et decentraliseret agentur navnlig underlagt:

- intern revision foretaget af Kommissionens Interne Revisionstjeneste
- den Europæiske Revisionsrets årsberetninger med en erklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed
- årlig decharge meddelt af Europa-Parlamentet
- eventuelle undersøgelser foretaget af OLAF for navnlig at sikre, at de ressourcer, der er afsat til agenturerne, anvendes

⁴⁹ Forordning (EU) 2017/1727.

⁵⁰ https://europa.eu/european-union/sites/default/files/docs/body/joint_statement_and_common_approach_2012_en.pdf.

- endelig sørger Den Europæiske Ombudsmand for endnu et lag af kontrol og ansvarlighed i Eurojust.

2.2.2. *Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

Der er på nuværende tidspunkt ikke konstateret nogen særlige risici, hvad angår forvaltnings- og kontrolsystemer. Eurojust er underlagt administrativ kontrol, herunder budgetkontrol, intern revision, Den Europæiske Revisionsrets årsberetninger og den årlige decharge for gennemførelsen af EU-budgettet som beskrevet ovenfor.

2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

Forholdet mellem "kontrolomkostningerne og betalingen af de forvaltede midler" indberettes af Kommissionen. I GD JUST's årlige aktivitetsrapport fra 2020 angives dette forhold at være 0,74 % med hensyn til indirekte forvaltede bemyndigede enheder og decentrale agenturer, herunder Eurojust.

Den Europæiske Revisionsret bekræftede lovligheden og den formelle rigtighed af Eurojusts årsregnskab for 2019, hvilket indebærer en fejlprocent på under 2 %. Der er intet, der tyder på, at fejlprocenten vil stige i de kommende år. Dette bekræftes også foreløbigt for 2020 på grundlag af en uafhængig ekstern revisors kontrol af Eurojusts årsregnskab. Revisionsrettens erklæring om regnskabernes rigtighed er betinget af, at Revisionsretten bekræfter, at den uafhængige revisors resultater er pålidelige, og den er endnu ikke afgivet.

2.3. **Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder**

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Foranstaltningerne vedrørende bekæmpelse af svig, bestikkelse og anden ulovlig aktivitet er bl.a. beskrevet i artikel 75 i Eurojustforordningen. Eurojust deltager navnlig i Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svigs aktiviteter til forebyggelse af svig og underretter straks Kommissionen om tilfælde af formodet svig og andre finansielle uregelmæssigheder.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB ⁵¹	fra EFTA-lande ⁵²	fra kandidatlande ⁵³	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
2b	071007	OB/IOB	NEJ	NEJ	JA	NEJ

- Nye budgetposter, som der anmodes om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

⁵¹ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁵² EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁵³ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nummer	Udgiftsområde 7 — Investering i mennesker, social samhørighed og værdier
---	--------	--

[Organ]: Eurojust			År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT
Afsnit 1 Personaleudgifter	Forpligtelser	1.	1 125	2 683	3 376	3 981	11 165
	Betalinger	(2)	1 125	2 683	3 376	3 981	11 165
Afsnit 2: Infrastruktur- og driftsudgifter	Forpligtelser	(1a)					
	Betalinger	(2a)					
Afsnit 3: Driftsudgifter ⁵⁴	Forpligtelser	(3a)	1 033	8 128	7 027	5 390	21 577
	Betalinger	(3b)	578	4 780	6 458	9 771	21 577
Bevillinger I ALT for Eurojust	Forpligtelser	=1+1a +3a	2 158	10 811	10 403	9 371	32 743
	Betalinger	=2+2a +3b	1 693	7 463	9 834	13 752	32 743

⁵⁴ De tekniske omkostninger under afsnit 3 omfatter drifts- og vedligeholdelsesomkostninger, da alle omkostninger i forbindelse med sagsforvaltningssystemet i øjeblikket er forpligtelser under afsnit 3.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administrationsudgifter"
---	---	---------------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

			År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT
GD: GD JUST							
• Menneskelige ressourcer			238	238	238	238	952
• Andre administrationsudgifter			0	0	0	0	0
GD JUST I ALT	Bevillinger						

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	238	238	238	238	952
--	--	-----	-----	-----	-----	-----

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2024 ⁵⁵	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	2 396	11 049	10 641	9 609	33 695
	Betalinger	1 931	7 701	10 072	13 991	33 695

⁵⁵ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Dette gælder også for de efterfølgende år.

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv mål og resultater			År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT				
	↓	Type ⁵⁶	Gnsntl . omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt	Omkostninger i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ⁵⁷ At give Eurojust mulighed for at identificere forbindelser mellem parallelle grænseoverskridende efterforskninger og retsforfølgninger vedrørende terrorhandlinger mere effektivt og give feedback om disse forbindelser til medlemsstaterne											
— Resultat	Forbindelser mellem grænseoverskridende sager, som Eurojust har		1 835		9 190		8 843		7 965		27 832
SPECIFIKT MÅL NR. 2 At gøre dataudvekslingen mellem medlemsstaterne, Eurojust og											

⁵⁶ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

⁵⁷ Som beskrevet i punkt 1.4.2. "Specifikt/specifikke mål"

tredjelande mere effektiv og sikker.											
— Resultat	Personoplysning er fra medlemsstaterne fremsendt sikkert til Eurojust		108		541		520		469		1 637
— Resultat	Personoplysning er videregivet på en struktureret, halvautomatisk måde		108		541		520		469		1 637
— Resultat	Udveksling af oplysninger med tredjelande		108		541		520		469		1 637
Subtotal for specifikt mål nr. 2			324		1 622		1 560		1 406		4 911
OMKOSTNINGER I ALT			2 158		10 811		10 403		9 371		32 743

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Resumé

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder⁵⁸:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT
--	------------	------------	------------	------------	-------

Midlertidigt ansatte (AD)	952	2 337	2 943	3 289	9 521
Midlertidigt ansatte (AST)	173	346	433	692	1 644
Kontraktansatte					
Udstationerede nationale eksperter					

I ALT	1 125	2 683	3 376	3 981	11 165
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

Personalebehov⁵⁹ (FTE):

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT
--	------------	------------	------------	------------	-------

Midlertidigt ansatte (AD)	11	16	18	20	20
Midlertidigt ansatte (AST)	2	2	3	5	5
Kontraktansatte					
Udstationerede nationale eksperter					

I ALT	13	18	21	25	25
--------------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------

⁵⁸ Overslagene over personaleomkostninger er kumulative og er udarbejdet på grundlag af de gennemsnitlige omkostninger til midlertidigt ansatte og kontraktansatte, indekseret med justeringskoefficienten for Nederlandene pr. 7/2020 (113,9 %).

⁵⁹ Kumuleret. Det antal, der er angivet under hvert år, er antallet af ansatte fra det eller de foregående år og nyansatte. Det samlede antal nyansatte (25) vil blive nået i 2027.

Der er planlagt ansættelsesdatoer midt i året. For hvert nyt år er 50 % af personaleomkostningerne til nyansatte blevet anslået. Der er ingen antagelser om en eventuel forhøjelse af lønindekseringen eller justeringskoefficienten for Nederlandene.

Nærmere oplysninger om personaleforøgelsen:

Specifikt mål	Yderligere personale
Specifikt mål nr. 1: At give Eurojust mulighed for at identificere forbindelser mere effektivt og give proaktiv feedback til medlemsstaterne.	<p>Der er behov for 2* sagsanalytikere for at sikre, at sagsforvaltningssystemet overholder Eurojustforordningen og aftaler (med medlemsstaterne, tredjelande, agenturer) og EU's eksisterende retlige ramme for udveksling af oplysninger, digitalisering og interoperabilitet.</p> <p><i>Anslået behov i FTE'er — yderligere FTE'er, der skal ansættes pr. år (ikke kumulativt):</i> 2024: +1, 2025: +1</p>
	<p>2* Der er behov for datastyringsansvarlige, der skal deltage i evalueringen og udvælgelsen af sagsforvaltningssystemet, bistå i omstillingen af forretningsprocesser, kravanalyse- og udformningsfaserne, gennemførelsen og accepten af det nye sagsforvaltningssystem og integrationen med andre systemer (f.eks. Hit/No-Hit), projekter (f.eks. e-CODEX, e-EDES) og projekter vedrørende interoperabilitetsrammen (SIS II osv.) og sikre, at der indføres korrekte politikker og procedurer til håndtering af oplysninger, der frembringes med gennemførelsen af nye systemer.</p> <p><i>Anslået behov i FTE'er — yderligere FTE'er, der skal ansættes pr. år (ikke kumulativt):</i> 2024: +1, 2025: +1</p>
	<p>Der er behov for 2* sagsassistenter til at håndtere den forventede betydelige stigning i datamængden, udføre operationel databehandling i sagsforvaltningssystemet (herunder oversættelser), sikre et overblik over sagsforløbet i uafsluttede sager og udarbejde ad hoc-rapporter og regelmæssige rapporter (månedligt, årligt) og statistikker.</p> <p><i>Anslået behov i FTE'er — yderligere FTE'er, der skal ansættes pr. år (ikke kumulativt):</i> 2026: +1, 2027: +1</p>
	<p>Der er behov for 1* datastyringsansvarlig til at foretage datakvalitetskontrol, som skal sikre, at oplysninger fra Eurojust er af høj kvalitet, aktuelle, fuldstændige, klart forståelige, konsistente og tilgængelige, når det er nødvendigt.</p> <p><i>Anslået behov i FTE'er — yderligere FTE'er, der skal ansættes pr. år (ikke kumulativt):</i> 2026: +1</p>
	<p>Der er behov for 1* sagsanalytiker på grund af den forventede stigning i antallet af meddelelser fremsendt til Eurojust vedrørende identificering af</p>

	<p>forbindelser mellem igangværende retssager baseret på analysen af de oplysninger, Eurojust modtager fra Europol, OLAF, EPPO og nationale myndigheder og til at analysere store datasæt med henblik på retlig koordinering.</p> <p><i>Anslået behov i FTE'er — yderligere FTE'er, der skal ansættes pr. år (ikke kumulativt):</i> 2026: +1</p>
	<p>Der er behov for 1* sagsanalytiker til at udarbejde (fælles) anmodninger til medlemsstaterne på grundlag af en analyse af udvekslede oplysninger, der dækker alle de operationelle opgaver, der er anført i artikel 4, stk. 2, i Eurojustforordningen, til at afdække tilbagevendende problemer i forbindelse med anvendelsen af værktøjer til retligt samarbejde, til at udarbejde forslag til udvidelse af sager til andre medlemsstater og udtalelser om gentagne afslag eller vanskeligheder i forbindelse med det retlige samarbejde og om, hvor det er bedst at retsforfølge.</p> <p><i>Anslået behov i FTE'er — yderligere FTE'er, der skal ansættes pr. år (ikke kumulativt):</i> 2027: +1</p> <p>Der er behov for 1* programforvalter og 1* projektleder til at fastlægge styringen og forvaltningen af programmet (herunder kommunikation og risikostyring, overvågning og statusrapportering til programrådet og interessenter) — lige fra oprettelsen til afslutningen — og til at støtte den forebyggende og evaluerende vedligeholdelse af det nye system.</p> <p><i>Anslået behov i FTE'er — yderligere FTE'er, der skal ansættes pr. år (ikke kumulativt):</i> 2024: +2</p>
	<p>Der er behov for 1* IT-arkitekt til at definere arkitekturen på højt niveau, udforme og etablere infrastrukturen til gennemførelse af det nye sagsforvaltningssystem og vedligeholde den tekniske arkitektur, forbindelser og systemer, der understøtter det nye sagsforvaltningssystem.</p> <p><i>Anslået behov i FTE'er — yderligere FTE'er, der skal ansættes pr. år (ikke kumulativt):</i> 2024: +1</p>
	<p>Der er behov for 1* virksomhedsanalytiker til at udføre kravanalysen, herunder konceptbevis pr. teknisk løsning, og til at støtte den forebyggende og evaluerende vedligeholdelse af det nye system.</p> <p><i>Anslået behov i FTE'er — yderligere FTE'er, der skal ansættes pr. år (ikke kumulativt):</i> 2024: +1</p>
	<p>Der er behov for 1* IKT-sikkerhedsansvarlig for at sikre en sikker udformning, gennemførelse og drift af sagsforvaltningssystemet og en sikker udveksling af oplysninger med eksterne systemer.</p> <p><i>Anslået behov i FTE'er — yderligere FTE'er, der skal ansættes pr. år</i></p>

	<p><i>(ikke kumulativt):</i> 2024: +1</p> <p>Der er behov for 1* databeskyttelsesspecialist til at sikre databeskyttelse gennem design, og at databeskyttelsesreglerne anvendes på operationelle oplysninger.</p> <p><i>Anslået behov i FTE'er — yderligere FTE'er, der skal ansættes pr. år (ikke kumulativt):</i> 2024: +1</p>
	<p>Der er behov for 3* IKT-operationelle medarbejdere til applikations- og IT-politikforvaltning, til omstilling af Eurojusts forretningsprocesser, til udarbejdelse af håndbøger (herunder levering af uddannelse til brugere) og til administration af Eurojusts netværk, databaser, systemer, virtualiseringsplatforme og -applikationer.</p> <p><i>Anslået behov i FTE'er — yderligere FTE'er, der skal ansættes pr. år (ikke kumulativt):</i> 2024: +1, 2025: +2</p>
	<p>Der er behov for 2* administrative medarbejdere til at udarbejde jobbeskrivelser, udvælge medarbejdere og håndtere nye medarbejders uddannelsesbehov og rettigheder ved ansættelsen og til at forvalte udbudsprocedurerne og sikre budgetgennemførelsen, kontrol og rapportering om modtagne midler</p> <p><i>Anslået behov i FTE'er — yderligere FTE'er, der skal ansættes pr. år (ikke kumulativt):</i> 2024: +2</p>
Specifikt mål nr. 2: At gøre dataudvekslingen mellem medlemsstaterne, Eurojust og tredjelande mere effektiv og sikker.	<p>Der er behov for 1* sagsassistent til at håndtere den forventede betydelige stigning i datamængden, udføre operationel databehandling i sagsforvaltningssystemet (herunder oversættelser), sikre et overblik over sagsforløbet i uafsluttede sager og udarbejde ad hoc-rapporter og regelmæssige rapporter (månedligt, årligt) og statistikker.</p> <p><i>Anslået behov i FTE'er — yderligere FTE'er, der skal ansættes pr. år (ikke kumulativt):</i> 2027: +1,</p> <p>Der er behov for 1* datastyringsansvarlig til at foretage datakvalitetskontrol, som skal sikre, at oplysninger fra Eurojust er af høj kvalitet, aktuelle, fuldstændige, klart forståelige, konsistente og tilgængelige, når det er nødvendigt.</p> <p><i>Anslået behov i FTE'er — yderligere FTE'er, der skal ansættes pr. år (ikke kumulativt):</i> 2027: +1</p> <p>Der er behov for 1* juridisk medarbejder og 1* politisk koordinator til at deltage i Kommissionens forhandlinger om internationale aftaler og til at forhandle og udarbejde strategiske og/eller gennemførelsesmæssige samarbejdsordninger med tredjelande.</p> <p><i>Anslået behov i FTE'er — yderligere FTE'er, der skal ansættes pr. år</i></p>

	<i>(ikke kumulativt):</i> 2024: +2,
	Der er behov for 1* juridisk medarbejder til at forhandle, udarbejde, evaluere og gennemgå samarbejdsinstrumenter/samarbejdsaftaler/aftalememoranda med partneragenturer og -organer.
	<i>Anslået behov i FTE'er — yderligere FTE'er, der skal ansættes pr. år (ikke kumulativt):</i> 2025: +1

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer.
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i hele tal (eller med højst én decimal)

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)				
20 01 02 01 og 20 01 02 02 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	1	1	1	1
20 01 02 03 (i delegationerne)				
01 01 01 01 (indirekte forskning)				
10 01 05 01 (direkte forskning)				
• Eksternt personale (i årsværk: FTE)⁶⁰				
20 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)	1	1	1	1
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)				
Budgetpost(er) (angiv nærmere) ⁶¹	— i hovedsædet ⁶²			
	— i delegationerne			
01 01 01 02 (KA, UNE, V — indirekte forskning)				
10 01 05 02 (KA, UNE, V — direkte forskning)				
Andre budgetposter (angiv nærmere)				
I ALT	2	2	2	2

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i

⁶⁰ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JMD: juniormedarbejdere i delegationerne.

⁶¹ Deloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

⁶² Primært for EU's samhørighedsfonde, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFAF).

forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Repræsentere Kommissionen i agenturets bestyrelse. Udarbejde Kommissionens udtalelse om det årlige arbejdsprogram og føre tilsyn med dets gennemførelse. Føre tilsyn med gennemførelsen af budgettet. Bistå agenturet med at udvikle dets aktiviteter i overensstemmelse med EU's politik, herunder ved at deltage i ekspertmøder.
Eksternt personale	Én UNE vil hjælpe embedsmændene og de midlertidigt ansatte i ovenstående opgaver og bistå agenturet i udviklingen af dets aktiviteter i overensstemmelse med EU's politik, herunder ved at deltage i ekspertmøder.

Beskrivelsen af, hvordan udgifterne til fuldtidsækvivalenterne er beregnet, bør medtages i afsnit 3 i bilag V.

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

- kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR).

Gør rede for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og de beløb, der er tale om. I tilfælde af omfattende omlægning gives oplysningerne i form af en Excel-tabel.

- kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen.

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter, de beløb, der er tale om, og de instrumenter, der foreslås anvendt.

Forslaget kræver anvendelse af den uudnyttede margen under udgiftsområde 2b i FFR som følger: på budgetpost 07.1007 — Eurojust — i 2024 — 2 158 mio. EUR, i 2025 — 10 811 mio. EUR, i 2026 — 10 403 mio. EUR og i 2027 — 9 371 mio. EUR.

3.2.5. Bidrag fra tredjemand

Forslaget/initiativet:

- Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.
- Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for andre indtægter
 - Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁶³					Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)	
		År n	År n+1	År n+2	År n+3			
Artikel ...								

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

[...]

Det angives, hvilken metode, der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne.

[...]

⁶³ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.